القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:- ډاکټر محمد دین

سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِىْ

زر ده چه وُبه وائی | بې عقله | له خلقو نه | چه کوم شئ ګرځول دی | له هغې قبلې دوی نه | چه

اوس خو به دا بې وقوفه خلق ضرور وائی چه مسلمانان کوم شئ د خپلې هغې قبلې (بیت المقدس) نه وُګرځول چه

كَانُوْا عَلَيْهَا ۭ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۭ يَهْدِىْ مَنْ

دوی په هغې بانډې | ووایه | الله د پاره دی | مشرق | او مغرب | لار ښائی | هغه چا ته

تر اوسه پورې ورته مخ کولو (اے پیغمبره!) ووایه چه مشرق او مغرب ټول یو ازې د خدائې دی او چه د چا په حقله

يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً

چه وُغواړی | نیغې لارې طرف ته ـ | او هم دغه شان | مونږ جوړ کړی تاسو | یو اُمت

ئې رضا شی نو هغه په سمه لار روان کړی ـ او دغه شان (اے مسلمانانو!) مونږ تاسو یو غوره توله

وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ

معتدل | د پاره د دې چه تاسو شئ | ګواهان | په خلقو بانډې | او شی | رسول

ګرځولئ چه تاسو په نورو خلقو بانډې ګواهان شئ او (د الله) رسول په تاسو بانډې

عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ۭ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِىْ كُنْتَ عَلَيْهَآ

په تاسو بانډې | ګواه | او نه وه مقرر کړې مونږه | قبله | هغه چه | ته وې په هغې بانډې

ګواه شی او مونږ هغه قبله چه تا به ورته (په مکه کښې) مونځ کولو په دې غرض مقرر

اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ

مګر | د پاره د دې چه مونږ معلوم کړو هغه څوک | چه پیروی کوی | د رسول | له هغه کس نه | چه بیرته راګرځی

کړې وه چه معلوم کړو چه څوک د پیغمبر پیروی کوی او څوک په اړدولو پوندو بیرته

عَلٰى عَقِبَيْهِ ۭ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى

په خپلو دواړو پوندو | او بیشکه دا خبره درنه ده | مګر | په هغو خلقو نه | چا ته چه هدایت کړې

ګرځی او یقینًا دا خبره (ډیره) ګرانه وه مګر هغه خلقو د پاره (هیڅ ګرانه) نه ده چا ته چه

اللّٰهُ ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ

الله | او الله نه ضائع کوی | ایمان ستاسو | بیشکه الله | په خلقو

الله هدایت کړې وی او (یاد ساتئ) الله داسې نه دې چه ستاسو ایمان (او عملونه) ضائع کړی بیشکه الله په خلقو

لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ

خاخفا مهربان | بخښونکې دے | بیشکه | مونږ وینو | ګرځیدل | د مخ ستا | د آسمان طرف ته

بانډې ډیر مهربان او رحم کوونکې دے ـ (اے پیغمبره!) مونږ وینو چه ته بیا بیا آسمان طرف ته ګورې نو مونږ

فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۠ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

پس ضرور به وګرځوو مونږ تا | هغه قبلې ته | کومه چه ستا خوښه ده | پس وګرځوه | مخ خپل | په طرف

به تا ضرور هغه قبلې ته وګرځوو چه کومه ستا خوښه ده نو خپل مخ د مسجد حرام (کعبې) په

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهٗ ؕ
ذَ مسجد حرام | او هر ځائے کښے چه | یئ تاسو | پس وګرځوئ | مخونه خپل | ذَ هغے طرف ته
هر ځائے کښے چه تاسو یئ نو ذَ مسجد حرام (کعبے) طرف ته مخ کوئ. او (اے مسلمانانو!) لوں وګرځوئ.
وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ
او بیشکه | هغه خلق | کوم ته چه ورکړے شو | کتاب (تورات) | یقیناً پوهیږی | چه بیشکه دا حق دے | ذَ دوی ذَ رب ذَ طرف نه
او کوم خلقو ته چه کتاب ورکړے شوے هغوی په ښه پوهیږی چه (ذَ قبلے بدلیدل) ذَ هغوی ذَ رب ذَ طرف نه
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ
او نه دے الله | بے خبره | له هغه څه نه چه دوی ئے کوی | او که چرے | راوړے ته | هغوی ته
بالکل برحق دی او الله ذَ هغه څه نه بے خبره نه دے کوم چه دوی کوی. او که چرے ته هغه خلقو ته چاته چه کتاب
أُوتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ
چاته چه ورکړے شو | کتاب | هر قسم دلیل | نو (هم) به هغوی نه منی | قبله ستا | او نه ته پیروی کوونکے یئے
ورکړے شوے دے ټول دلیلونه راوړے نو هم به هغوی ستا قبله ونه منی او نه ته ذَ هغوی قبله
قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ
ذَ قبلے ذَ هغوی | او نه دی ځنے له هغوی نه | پیروی کوونکی | ذَ قبلے ذَ ځنے نورو | او که چرے | پیروی وکړه تا
قبلولے شے. او هغوی په خپل مینځ کښے هم ذَ یو بل ذَ قبلے منلو ته تیار نه دی او که چرے ته ذَ دے
أَهْوَاءَهُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا
ذَ هغوی ذَ خواهشاتو | ذَ دے نه پس چه | راغلے تا ته | علم | نو بیشکه ته هم | دغه وخت
واضح علم راتلو نه پس هم ذَ دوی په خواهشاتو پسے لاړے نو ته به ظالمانو کښے
لَّمِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُونَهٗ كَمَا
(به) ذَ ظالمانو نه (شے) | هغه خلق | چاته چه ورکړے وو مونږ | کتاب | هغوی دا (رسول) پیژنی | لکه چه
چاته چه مونږ کتاب ورکړے دے هغوی دا (نبی) داسے پیژنی لکه څنګه به شمیر شے.
يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ؕ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
هغوی پیژنی | خپل ځامن | او بیشکه | یوه ډله | ذَ هغوی نه | ضرور پټوی | حقه خبره | او هغوی
چه هغوی خپل ځامن پیژنی او بیا هم په دوی کښے یو ټولے سره ذَ علم حق
يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ
پوهیږی | دا حق دے | ستا ذَ رب ذَ طرف نه | پس مه کیږه ته | ذَ شک کوونکو نه | او هر یو ډله
پټوی دا (ذَ قبلے بدیدل) ذَ الله ذَ طرف نه حقه خبره ده نو هیڅ قسم له شک شبهه په کښے مه کوه. او هر یو
وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ
یو طرف (مقرر) دے | چه هغه مخ کوونکے دے هغے ته | پس وړاندې شئ | په نیکیو کښے | هر ځائے کښے چه یئ تاسو | را به ولی
ذَ پاره یو طرف دے کوم ته چه هغه متوجه کیږی پس تاسو ذَ نیکئ په کارونو کښے ذَ یو بل نه وړاندې شئ هر ځائے کښے چه تاسو یئ

بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ

تاسو | الله | قول | بیشکه | الله | په هر څیز باندې | قادر دے | او د کوم ځلئ نه چه

الله به موبیا یو ځائے کړی بیشکه الله په هر کار قدرت لری. او د کوم ځائے نه چه ته

خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ

ته ووځے | پس واړوه | مخ خپل | په طرف | د مسجد حرام | او بیشکه دا

(په سفر) وتلے یې! د هغه ځائے نه مسجد حرام طرف ته (په مونځ کښې) مخ کوه حکم چه دا استاد

لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ

ضرور حق دے | له طرفه د رب ستا | او نه دے الله | بے خبره | د هغه څه نه چه تاسو کوئ | او کوم ځائے نه چه

پاک رب له طرفه برحقه فیصله ده او خدائے پاک ستاسو د عملونو نه بے خبره نه دے. او (اے نبی!) هر ځائے

خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا

ته ووځے | نو اړوه | خپل مخ | طرف | د مسجد حرام ته | او هر ځائے کښې چه

ته چه ته لاړ شے د هغه ځائے نه (په مونځ کښې) مسجد حرام طرف ته مخ کوه. او (اے مسلمانانو!) په هر ځائے

كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ

یئ تاسو | نو واړوئ | مخونه خپل | د هغے طرف ته | د پاره د دے چه نه وی | خلقو د پاره | په تاسو

کښې چه تاسو یئ نو هغے طرف ته برابر مخ کوئ (د قبلې د بدلولو حکم ځکه درکولے شي) چه په تاسو باندې سوا د هغو خلقو

حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۚ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِىْ ۚ

(څه) الزام | سوا | د هغو خلقو نه | چه ظالمان دی | له دوی نه | پس مه وېرېږئ د هغوی نه | او وېرېږئ له ما نه

نه کوم چه په دوی کښې بے انصافه دی د چا څه اعتراض پاتے نه شي پس تاسو د دوی نه هیڅ کله مه وېرېږئ او صرف له ما نه

وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِىْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٠﴾ كَمَآ اَرْسَلْنَا

او چه زه پوره کړم | خپل نعمت | په تاسو | او د پاره د دے چه تاسو | لار ته بیا مومئ | لکه څنګه چه | مونږ رالیږلو

وېرېږئ او د پاره د دے چه زه په تاسو باندې خپل نعمتونه پوره کړم او د دے د پاره چه تاسو هدایت بیا مومئ. (دا د قبلې بدلول

فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ

په تاسو کښې | یو رسول | هم له تاسو نه | چه تلاوت کوی | په تاسو | زمونږ ایتونه | او پاکوی تاسو

هم یو داسے نعمت دے) څنګه چه هغه رسول کوم چه مونږ هم تاسو نه ستاسو طرف ته لیږلے دے چه تاسو ته زمونږ حکمونه اوروی تاسو

وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا

او زده کوی تاسو ته | کتاب | او حکمت | او زده کوی تاسو ته | هغه څه چه تاسو نه

پاکوی او قرآن او حکمت درته ښائی ، او د داسے خبرو تعلیم درکوی چه تاسو نه معلومے

تَعْلَمُوْنَ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُوْنِىْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِىْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿١٥٢﴾

پوهیدئ . | پس یاد کړئ ما | چه یاد کړم زه تاسو | او شکر وکړئ زما | او ناشکری مه کوئ زما.

هم نه وے نو تاسو ما یادوئ زه به تاسو یاد لرم او زما شکر ادا کوئ او ناشکری مه کوئ.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

اے | ذَ ایمان خاوندانو! | تاسو مدد اخلئ | په صبر | او مونځ سره | بیشکه | الله ذَ

اے مؤمنانو! (په هره سختئ کښې) په صبر او مونځ سره مدد حاصلوئ بیشکه الله ذَ صابرانو

مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝١٥٣ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ

سره ذَ صبر کوونکو | او مهٔ وایئ | هغوی ته | چه شهیدان شی | ذَ الله په لاره کښې | مړهٔ

خلقو ملګرے دے. او هغو خلقو ته چه ذَ الله په لاره کښې ووژلے شی مړهٔ مهٔ وایئ.

بَلْ اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ۝١٥٤ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ

بلکه هغوی ژوندی دی | لیکن | تاسو نهٔ پوهیږئ | او مونږ به ضرور وازمایو تاسو | په څهٔ څیز | له ویرے نه

هغوی (په حقیقت کښې) ژوندی دی خو تاسو پرے نهٔ پوهیږئ او مونږ به ضرور په ویره او

وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ

او له لوږے نه | او له نقصان ذَ مالونو نه | او ذَ ځانونو نه | او ذَ میوو نه | او زیرے ورکړه

په لوږه کښې او ذَ مالونو او ذَ ځانونو او ذَ میوو په نقصان کښې ستاسو ازمیښت کوو او (اے پیغمبره!)

الصّٰبِرِيْنَ ۝١٥٥ الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ

صبر کوونکو ته | هغه چا ته چه | هر کله ورسیږی هغوی ته | (څهٔ) مصیبت | نو وائی | بیشکه مونږ | ذَ الله یو

صبر کوونکو ته زیرے ورکړه. دا هغه خلق دی چه څهٔ مصیبت پرے راشی نو (ذَ ژړا فریاد په ځائے) وائی چه مونږ تول

وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ۝١٥٦ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ

او بیشکه مونږ به ذَ هغهٔ طرف ته | بیرته ورګرځو | دا هغه خلق دی | په کوموچه | مهربانیانے دی | ذَ هغوی ذَ رب طرف نه

ذَ الله مال یو او مونږ ټول به هغهٔ ته واپس ګرځو. هم دا هغه خلق دی په کوموچه په ذَ خپل رب ذَ طرف نه مهربانئ

وَرَحْمَةٌ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ۝١٥٧ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ

او رحمت | او هم دوی دی | هدایت موندونکی. | بیشکه | صفا | او مروه

او رحمتونه وریږی او هم صرف دا خلق په سمه لاره باندې دی. بیشکه صفا او مروه ذَ الله (ذَ عبادت)

مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ

ذَ الله تعالیٰ ذَ نخښو نه دی | پس څوک چه | حج ذَ خانه کعبے کوی | یا عمره کوی | نو نشته ګناه

په نخښو کښې شامل دی پس څوک چه ذَ خانه کعبے حج ادا کوی یا عمره کوی نو په هغهٔ څهٔ ګناه

عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ

په هغهٔ باندې | چه طواف وکړی | په هغو دواړو کښې | او څوک چه | په خوشحالئ سره وکړی نیکی | نو بیشکه | الله

نشته چه هغه ذَ دے دواړو ځایونو په مینځ کښې سعی وکړی او څوک چه په خپله مینه ذَ نیکئ کار وکړی نو الله یقیناً قبلوونکے

شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ۝١٥٨ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا

دیر قدر دان | پوهه دے | بیشکه | هغه خلق چه | پټوی | هغه څهٔ چه | نازل کړل مونږ

او په هر څهٔ ښهٔ پوهه دے. څوک چه زمونږ نازل کړی ښکاره آیتونه او ذَ هدایت تعلیم

مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ

له ښکاره دليلونو | او هدايت څخه | پس له هغه نه چه | مونږ بيان کړې دې هغه | دَ خلقو دَ پاره

پټوي دَ هغې نه پس چه مونږ دَ خلقو دَ (فائدے دَ) پاره په خپل کتاب کښې په ښه شان سره

فِى الْكِتٰبِۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ﴿١٥٩﴾

په کتاب کښې | هم دا (هغه خلق) دي | چه لعنت کوي په هغوي باندے الله | او لعنت کوي په هغوي باندے | لعنت کوونکي

واضح کړې دي، نو په هغوي باندے الله هم لعنت وروي او ټول لعنت کوونکي پرے هم لعنت وائي۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ

مګر | هغه خلق | چه توبه يې وکړه | او خپل عمل يې سم کړو | او ظاهر يې کړو (حق) | پس هم دا خلق دي | چه زه توبه قبلوم | دَ هغوي

ليکن بيشکه څوک چه توبه وباسي او خپل عمل سم کړي (او کوم تعليم چه يې پټولو هغه) ښکاره کړي نو زه به هغوي

وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ

او زه يم | توبه قبلوونکے | مهربانه | يقيناً | کوم خلق چه | انکار کوي | او مړه شول | په دې حال کښې

معاف کړم او زه توبه قبلوونکے مهربان يم۔ بيشکه کوم خلقو چه انکار وکړو او د انکار په دې حالت

كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ

چه هغوي کافر وو | دا (هغه خلق) دي | په کومو چه | لعنت دے | دَ الله | او دَ فرښتو | او دَ خلقو

کښې مړه شول نو په هغوي دَ الله تعالىٰ او دَ فرښتو او دَ ټولو بنيادمو لعنتونه

اَجْمَعِيْنَ ﴿١٦١﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ

ټولو | هميشه به وي هغوي | په دغه لعنت کښې | سپک به نه کړے شي | له هغوي نه | عذاب

ورېږي شي، هغوي به په دغه لعنت کښې هميشه وي، نه به دَ هغوي نه عذاب کم کړے شي۔

وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

او نه به هغوي ته | مهلت ورکولے شي | او معبود ستاسو | خدائے يو دے | نشته هيڅ معبود بې دَ هغه نه

او نه به هغوي ته (څه مُده) مهلت ورکولے شي۔ او (اے خلقو!) ستاسو معبود هم يو معبود دے دَ هغه نه سوا بل څوک

الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٣﴾ اِنَّ فِىْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

بخښونکے | مهربان دے | بيشکه | په پيدا کولو کښې | دَ اسمانونو | او زمکے

معبود نشته، ډير بخښونکے مهربان دے۔ بيشکه دَ اسمانونو او دَ زمکے په پيدا کولو کښې

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِىْ تَجْرِىْ فِى الْبَحْرِ

او په تلو راتلو | دَ شپے | او ورځ کښې | او په هغه کشتۍ کښې | چه روانه وي | په دريا بو کښې

او دَ شپے او دَ ورځے په بدلېدو کښې تګ راتګ (او لنډېدو اوږدېدو) کښې، او په هغه کشتيو کښې چه په درياب نو کښې دَ خلقو

بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ

په هغه څيزونو سره | چه نفع ورکوي | خلقو ته | او په هغه کښې | چه نازل کړے | الله | له اسمان نه | اوبه

دَ فائدے سامانونه اوړي راوړي، او په هغه اوبو کښې چه الله تعالىٰ دَ پاس نه راورې

ع ١٩ ۝ ١١ ۝ ٣

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ

بیا ژوندی ئې کړله | په هغه سره | ځمکه | پس د مرګ (وچیدو) د هغې نه | او خواره ئې کړل | په دې کښې | د هر قسم

او د دې په ذریعه ئې مړه (یعنې اوچه) ځمکه ژوندۍ کړه او په دې کښې ئې هر قسم ځناور

دَآبَّةٍ ۖ وَتَصْرِيفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ

ځناور | او په ګرځولو | د هوا ګانو کښې | او په ورېځو کښې | چه په قابو کښې دی | په مینځ | د اسمان

خوارۀ کړل او د بیلو بادونو په چورلولو کښې او په هغه ورېځو کښې چه د ځمکې او اسمان په مینځ کښې زورېدې

وَالْأَرْضِ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ

او ځمکه کښې | خامخا نخښې دی | هغه خلقو د پاره | چه عقل لری | او له خلقو نه | هغه څوک دی | چه جوړوی

ولاړې وی په دې ټولو کښې د هغه خلقو د پاره نخښې دی کوم چه عقلمند دی ۔ او په خلقو کښې ځنې داسې هم دی چه د الله نه

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ أَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ۖ وَالَّذِيْنَ

بې له خدائې نه | شریکان | محبت کوی هغوی سره | په شان د محبت د الله | او هغه خلق چه

سوا نور څیزونه هغه سره په برابرۍ نیسی او د هغوی سره داسې محبت ساتی څنګه چه د الله سره محبت کول پکار دی او

اٰمَنُوْٓا أَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا

ایمان والا دی | هغوی خو د ټولو نه زیات محبت الله سره لری | او کاش چه کتلې | هغه خلقو | چه ظالمان دی

کوم خلق چه په الله ایمان لری هغوی ته هم د الله محبت د ټولو نه زیات وی او کاش چه ظالمانو ته د دې حالت اندازه کیدې

إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّأَنَّ اللّٰهَ

هر کله چه به وګوری | عذاب | چه قوت الله د پاره دے ټول | او دا چه | الله

هر کله چه هغوی عذاب ووینی او ومنی چه ټول قوت او طاقت صرف هم الله ته حاصل دے او دا چه الله تعالیٰ

شَدِيْدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ

سخت | عذاب ورکوونکے دے | هر کله چه ویزاره شی | هغه خلق | د کومو چه پیروی شوې وه | د هغو خلقو نه

په عذاب ورکولو کښې هم ډیر سخت دے ۔ هغه وخت (لږ یاد کړئ) هر کله چه هغه خلق د چا پیروی چه شوې وه د خپلو

اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

چا چه پیروی کړې وه | او هغوی به ووینی | عذاب | او غوڅ به شی | د هغوی | تعلقات

پیروی کوونکو نه د ویزارۍ اظهار وکړی او هر کله چه هغوی عذاب په خپلو سترګو ووینی او د هغوی ټول رشتې او وسیلې

وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ

او وبه وائی | هغه څوک چه پیروی ئې کړې وه | چه کاش مونږ له | دوباره (تګ وې) | پس چه ویزاره شو مونږ | د هغوی نه

پرې کیږي شی او چا چه په دنیا کښې د هغوی پیروی کوله وبه وائی، کاش! که مونږ ته د واپس تللو یو موقع راکړې شو

كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ۗ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ

څنګه چه | ویزاره شول هغوی | له مونږ نه | د غه شان | وبه ښائی هغوی ته | الله | عملونه د هغوی | پښیمانتیا

نو مونږ به هم ترې داسې ویزاره شو لکه چه مونږ نه ویزاره شوی دی ځنې شان به الله دوی ته د دوی ټولو کاره عملونه د حسرت او

ع ٢٠ ٤

عَلَيۡهِمۡ ؕ وَمَا هُمۡ بِخٰرِجِيۡنَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

په هغوی | او نه دی هغوی | بهرته وتونکی | د دوزخ نه | اے خلقو!

د پښیمانئ د پاره وړاندې کوی. او په هیڅ چل به د اور نه بهر وتلے نه شی. اے خلقو!

كُلُوۡا مِمَّا فِى الۡاَرۡضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوۡا خُطُوٰتِ

خورئ | له هغه څه نه | چه په زمکه کښے دی | حلال پاکیزه | او پیروی مه کوئ | د قدمونو

د زمکے په سر چه کوم حلال او پاکیزه څیزونه موجود دی هغه خورئ او د شیطان په جوړه کړے لاره مه ځئ

الشَّيۡطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمۡ عَدُوٌّ مُّبِيۡنٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَاۡمُرُكُمۡ

د شیطن | بیشکه هغه | ستاسو | ښکاره دښمن دے | بیشکه چه هغه حکم کوی تاسو ته

مه ځئ بیشکه هغه ستاسو څرګند دښمن دے. هغه خو په تاسو ته د بدئ او

بِالسُّوۡٓءِ وَالۡفَحۡشَآءِ وَاَنۡ تَقُوۡلُوۡا عَلَى اللّٰهِ مَا

د بدکارئ | او د بے حیائی | او دا چه | (له ځانه) وایئ | په الله بانډې | هغه خبرے

د بے حیائی د کارونو حکم درکوی او (دا به درته ښائی) چه د الله په نوم داسے (دروغ) خبرے جوړے کړئ چه د هغے

لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿١٦٩﴾ وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ اتَّبِعُوۡا مَآ اَنۡزَلَ اللّٰهُ

چه تاسو پرے نه پوهیږئ | او هر کله چه وویلے شی | هغوی ته | چه پیروی وکړئ د هغه څه | چه نازل کړی دی | الله

نه تاسو په څه هم خبر نه یئ. او هر کله چه هغوی ته وویلے شی چه الله څه نازل کړی دی د هغے پیروی وکړئ

قَالُوۡا بَلۡ نَتَّبِعُ مَآ اَلۡفَيۡنَا عَلَيۡهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوۡ كَانَ

نو وو ئیل هغوی | بلکه مونږ خو به پیروی کوو | د هغه څه | چه مونږ لی دی مونږ | په هغے | خپل پلار نیکه | آیا اګر که وی

نو وائی چه مونږ خو به په هغه لار چلیږو په کومه چه مونږ خپل مشران روان موندلی دی اګر که د هغوی

اٰبَآؤُهُمۡ لَا يَعۡقِلُوۡنَ شَيۡــًٔا وَّلَا يَهۡتَدُوۡنَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ

د هغوی پلار نیکه | چه نه پوهیدل | په هیڅ څیز | او نه به ئے سمه لار موندله | او مثال

پلار نیکه په هیڅ څیز نه پوهیږی او سمه لار ئے موندلے نه وی (نو بیا به هم د هغوی په لار روان وی؟) او د کافرانو

الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا كَمَثَلِ الَّذِىۡ يَنۡعِقُ بِمَا لَا يَسۡمَعُ

د هغو چه | کافران دی | په شان | د هغه چا دے | چه آواز کوی | هغه څیز ته | چه نه اوری

مثال د هغه چا په شان دے چه یو داسے څیز پسے چغے وهی چه سوا د چغے او آواز

اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ صُمٌّۢ بُكۡمٌ عُمۡىٌ فَهُمۡ لَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿١٧١﴾

مګر بلنه | او چغه | کانړه دی | ګونګیان دی | ړانده دی | پس هغوی | په هیڅ نه پوهیږی

نه نور هیڅ نه اوری، دا خلق کانړه، ګونګیان او ړانده دی، نو دوی په هیڅ نه پوهیږی.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا كُلُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقۡنٰكُمۡ

اے | د ایمان خاوندانو! | خورئ | د پاکیزه څیزونو نه | چه درکړی دی مونږ تاسو ته

اے ایماندارو! زمونږ درکړے پاکیزه (حلاله) روزی خورئ.

وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا
او شکر کوئ | دَ الله | که چیرے تاسو | هم دَ هغهٔ | عبادت کوئ . | بیشکه
او دَ الله شکر کوئ که تاسو په رښتیا یوازے دَ هغهٔ عبادت کوئ. بیشکه الله

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ
هغهٔ خو حرام کړے دے په تاسو | مرداره | او وینه | او غوښه | دَ خنزیر | او هغه څاروے
په تاسو باندې مرداره ، وینه ، دَ خنزیر غوښه او داسے حلال چه دَ الله نه بغیر

اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ
په کوم چه ذبح شی (نوم) | دَ غیر الله | پس څوک چه | مجبوره شی | نهٔ سرکشی کوونکے وی | او نهٔ دَ حد نه تیرېدونکے وی
دَ بل چا نوم پرے اخستے شوے وی حرام کړی دی پس څوک چه نافرمانی کوونکے او دَ حد نه تیرېدونکے نه وی

فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ
پس نشته گناه | په هغهٔ | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | یقیناً
(په حالت دَ مجبورئ کښے که څوک دَ دے استعمال وکړی) نو په هغهٔ څهٔ گناه نشته) بیشکه الله بخښونکے مهربان دے. کوم خلق چه

الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ
کوم خلق چه | پټوی | هغه څهٔ چه | نازل کړی دی | الله | له کتاب نه | او اخلی
هغه حکمونه کوم چه الله تعالیٰ په خپل کتاب کښے نازل کړی دی، پټوی او دَ دے په بدله کښے

بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ
په بدله دَ هغے کښے | قیمت | لږ | دغه خلق | نهٔ خوری | په خیټو خپلو کښے
دَ دُنیا معمولی فائدے حاصلوی ، هغوی په حقیقت کښے نور څهٔ نهٔ کوی خو خپلے گیډے

اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚۖ
مگر اور | او نهٔ به کوی خبرے دَ هغوی سره | الله | په ورځ | دَ قیامت | او نهٔ به پاک کړی هغوی
په اور ډکوی او الله تعالیٰ به ورسره دَ قیامت په ورځ (دَ قهر نه) خبرے نهٔ کوی او نهٔ به یے (دَ گناه نه) پاک

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ
او دَ هغوی دَ پاره | عذاب دے | دردناک | هم دا هغه (خلق) دی | کوم چه | واخستله | گمراهی
کړی او دَ هغوی دَ پاره به دردناک عذاب وی ـ دا هغه خلق دی چا چه دَ هدایت په بدل کښے گمراهی

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾
په بدله دَ هدایت کښے | او عذاب | په بدله دَ بخښنه کښے | پس څومره | لوئے صبر کے هغوی ته | په دوزخ
او دَ بخښنے په بدل کښے عذاب په بیعه اخستے دے نو څهٔ عجیبه حوصله لری چه دَ دوزخ په اور باندې راضی دی

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
دا | دے دَ پاره چه الله | نازل کړو | کتاب | په رښتیا سره | او بیشکه | کوم (خلق) چه
دا ځکه چه الله تعالیٰ خپل کتاب په حقه رالیږلے دے او کوم خلق چه دَ (الله دَ) کتاب په

اخْتَلَفُوْا فِی الْكِتٰبِ لَفِیْ شِقَاقٍۭ بَعِیْدٍ ﴿۱۷۶﴾ لَیْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا ع ۲۱ ۵

اختلاف وکړو | په کتاب کښے | خامخا پریوتل په ضد کښے | ډیر لرے | نه ده | نیکی | دا چه تاسو وګرځوئ

مسئلو کښے اختلاف وکړو هغوی په جګړو کښے تر ډیر لرے لاړل ۔ نیکی دا نه ده چه تاسو

وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ

خپل مخونه | مشرق او مغرب طرف ته | لیکن نیکی (خو دا ده) | چه ایمان راوړی

خپل مخونه مشرق نه ګرځول که مغرب ته بلکه نیکی دا ده چه بنده په

بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِیّٖنَ

په الله | او په ورځ | د قیامت | او په فرښتو | او په کتابونو | او په پیغمبرانو ،

الله تعالیٰ ، په ورځ د آخرت ، په فرښتو په کتابونو او په پیغمبرانو باندې پوخ یقین وساتي

وَاٰتَی الْمَالَ عَلٰی حُبِّهٖ ذَوِی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰكِیْنَ

او ورکوی | مال | د هغه په محبت کښے | خپلو خپلوانو ته | او یتیمانو ته | او مسکینانو ته

او چه خپل مال د الله تعالیٰ په محبت کښے په خپلو نزدے رشته دارانو، یتیمانو، مسکینانو

وَابْنَ السَّبِیْلِ وَالسَّآئِلِیْنَ وَفِی الرِّقَابِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ

او مسافرو ته | او سوال کوونکو ته | او په (خلاصولو د) سټونو کښے | او ودروی | مونځ

مسافرو، سوال کوونکو او د غلامانو په ازادولو کښے خرڅ کړو ، او چه د مونځ پابندی کوی

وَاٰتَی الزَّكٰوةَ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا وَالصّٰبِرِیْنَ

او ورکوی | زکوٰة | او چه پوره کوونکی دی | د خپلو وعدو | هر کله چه هغوی څه وعده وکړی | او صبر کوونکی دی

او زکوٰة ورکوی او کوم (خلق) چه وعده وکړی نو هغه په ښه شان سره پوره کوی او په تنګ دستئ او

فِی الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِیْنَ الْبَاْسِ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا

په تنګ دستئ | او په سختئ کښے | او په وخت د جنګ کښے | هم دا خلق دی | رښتونی

تکلیف کښے او (د حق او باطل) په جنګ کښے صابره وسیږی هم دا خلق رښتونی (نیکان) دی ۔

وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿۱۷۷﴾ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَیْكُمُ

او هم دا دی | پرهیزګاران ۔ | اے | مؤمنانو ! | فرض شوے دے | په تاسو باندې

او هم دا خلق پرهیزګاره دی ۔ اے مؤمنانو ! تاسو د پاره د وژلی شوکسانو

الْقِصَاصُ فِی الْقَتْلٰی اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ

قصاص | په وژلو شوو کښے | ازاد | په بدله د ازاد کښے | او غلام | په بدله د غلام کښے

په حقله د قصاص حکم لیکلے شوے دے داسے چه د ازاد په بدل کښے ازاد، د غلام په بدل کښے (یو قاتل) غلام

وَالْاُنْثٰی بِالْاُنْثٰی فَمَنْ عُفِیَ لَهٗ مِنْ اَخِیْهِ شَیْءٌ

او ښځه | په بدله د ښځه کښے | پس چا ته چه معافی وکړے شی | د هغه د ورور د طرف نه | د څه څیز

او د ښځے په بدل کښے (یوه قاتله) ښځه ، بیا که چرے قاتل ته د ده (مقتول) د ورور (د وارثانو) د طرف نه څه قدر معافی

فَاتِّبَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ؕ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ

نو مطالبه کول (پکار دي) | د دستور مطابق | او ادا کول هم پکار دي هغه ته | په نیکۍ سره | دا | کمې ده

وکړے شوه نو د (خون بها) فیصله په مناسب طریقه پکار ده او په راستۍ باندې (رقم) ادا کول پکار دي. دا ستاسو د رب د طرف

مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ

ستاسو د رب د طرف نه | او مهرباني | پس څوک چه | زیاتے کوي | پس له دے نه | هغه د پاره دے

نه یو قسم له اساني او رحمت دے نو څوک چه د دے نه پس هم د خپل حد نه وړاندې تیر شي نو هغه له دردناک

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰاُولِى الْاَلْبَابِ

عذاب | دردناک | او تاسو د پاره | په قصاص کښے | ژوندون دے | اے د عقل خاوندانو!

عذاب مقرر دے. او اے عقلمندو! تاسو د پاره په قصاص اخستلو کښے ژوندون دے.

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

چه تاسو | بچ شئ | فرض کړے شوے دے | په تاسو | چه هر کله | راشي | چا ته په تاسو کښے | مرګ

چه تاسو (د وینے تویولو نه) منع شئ. هر کله چه په تاسو کښے د چا د مرګ وخت راشي. او هغه (په وراثت کښے)

اِنْ تَرَكَ خَيْرًا ۖۚ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ

که چرے هغه پریږدي مال | نو وصیت دِ کوي | د پلار او مور د پاره | او د خپلوانو د پاره | په ښه طریقه سره

څه مال دولت پریږدي نو د پلار او مور او د نږدے خپلو خپلوانو په حق کښے منصفانه وصیت کوي

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۰﴾ ؕ فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ

لازم شو | په پرهیزګارانو باندې | پس څوک چه | بدل کړي هغه | پس له هغے نه چه | واوري ئے وریدو | نو بیشکه | د هغے ګناه

د پرهیزګارانو د پاره دا سے وصیت کول ضروري دي. پس څوک چه د وصیت اوریدو نه پس په هغے کښے څه بدلون وکړي نو د

عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۱﴾ ؕ فَمَنْ خَافَ

هم په هغوی ده | کوم چه هغه بدلوي | بیشکه | الله | اوریدونکے | پوهه دے | پس څوک چه ویریږي

دے ګناه په هغو خلقو باندې ده کوم چه په دے کښے بدلون وکړي. بیشکه الله هر څه اوري او په هر څه پوهه دے. البته که څوک چه

مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ

له وصیت کوونکی نه | د طرفدارۍ | یا د ګناه | پس صلح دِ راولي | د هغوی په مینځ کښے | نو نشته ګناه | په هغه

د دے خبرے ویره لري چه وصیت کوونکي څه غلط یا ګناه کړے ده او هغه په وارثانو کښے صلح وکړي نو په هغه څه ګناه

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۲﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ ع ۲۲

بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | اے د ایمان خاوندانو! | فرض کړے شوے دي | په تاسو

نشته. بیشکه الله بخښونکے مهربان دے. اے د ایمان خاوندانو! په تاسو باندې روژے داسے فرض

الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾

روژے | لکه چه فرض شوے وے | په هغو خلقو باندې | کوم چه تاسو نه وړاندې وو | چه تاسو | پرهیزګار جوړ شئ

کړے شوي دي لکه چه تاسو نه وړاندې خلقو باندې فرض کړے شوے وے چه تاسو د بدیو نه بچ شئ.

أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ

ښوورځې | دَ شمیر | پس څوک چه وی | په تاسو کښې | بیمار | یا | په سفر باندې

ورځې دَ شمیر یو څو ورځې دی ، نو کهٔ په تاسو کښې څوک بیمار وی یا په سفر (روان) وی

فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ

نو شمیر (پوره کړی) | دَ ورځو | نورو نه | او په هغه خلقو | چه په تکلیف سره روژه نیسی | فدیه ده

نو هغه دِ په نورو ورځو کښې دَ شمیر پوره کړی او څوک چه ډیر په تکلیف سره روژه نیسی (لکه بوډاګان) نو هغه دِ فدیه

طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ ۚ

خوراک | دَ یو مسکین | بیا څوک چه | په خوشحالئ کوی | نیکی | نو هغه غوره ده | دَ هغهٔ دَپاره

ورکوی (دَ یوې روژې په بدل کښې) دَ یو مسکین (په مړه ګیډه) خوراک، او څوک چه په خپله خوښه زیات خیرات ورکړی نو هغه دَ هغهٔ

وَأَن تَصُومُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ

او چه | روژه ونساتئ | غوره ده | تاسو دَپاره | کهٔ چیرې تاسو پوهیږئ؟ | میاشت دَ رمضان

دَپاره غوره ده او روژه ساتل تاسو دَپاره ډیر غوره دی په شرط دَ دې کهٔ تاسو پوهیږئ ـ رمضان هغه (مبارکه) میاشت ده

ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ

هغه ده چه نازل کړې شو په هغې کښې | قرآن | چه هدایت دې | دَ خلقو دَپاره | او څرګندې روښانه | له هدایت نه

چه په کښې قرآن نازل کړې شو کوم چه دَ خلقو دَپاره رهنمائی، هدایت او په حق او باطل کښې دَ فرق کولو

وَٱلْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ

او فرق کوونکې دې | پس هر هغه کس چه | بیاموی | په تاسو کښې | دا میاشت | نو دَ دې روژه دې وساتی | او څوک چه وی

ذریعه ده. پس څوک چه دا مبارکه میاشت بیاموی هغه له پکار دی چه هغه دَ دې روژې ونیسی ـ او څوک چه

مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ

بیمار | یا په سفر کښې | نو شمیر (دِ پوره کړی) | له نورو ورځو نه | غواړی | الله

ناروغه وی یا په سفر کښې وی نو هغه دِ په نورو ورځو کښې (دَ روژو) شمیر پوره کړی ـ الله تاسو سره نرمی کول

بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا۟ ٱلْعِدَّةَ

په تاسو | آسانی | او نهٔ غواړی | په تاسو | تنګی | او دَ دې دَپاره چه پوره کړئ | شمیر

غواړی ، او سختئ کول نهٔ غواړی (او داچل د دې دَپاره خلګ ښائی) چه تاسو دَ روژو شمیر پوره کړئ

وَلِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا

او په لویئ یاد کړئ | الله | په دې چه هدایت وکړو هغهٔ تاسو ته | او چه تاسو | شکر وکړئ | او هر کله چه

او په دې هدایت باندې دَ الله لوئی بیانوئ او چه د هغهٔ شکر ادا کوئ ـ او (اے پیغمبره!) هر کله

سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ

سوال وکړی تا نه | بندګان زما | زما په حقله | پس بیشکه زهٔ | نزدې یم | قبلوم | دُعا | دَ دُعا کوونکی

چه زما بندګان زما په حقله تا نه تپوس وکړی (نو ورته ووایه چه) زهٔ (صفوئ ته) ډیر نزدې یم یو غوښتونکې چه ځهٔ وخت ما ته

إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

کوم وخت چه هغه ما ته اواز کوی | نو پکار دی چه حکم ومنی زما | او ایمان راوړی په ما | چه هغوی | لار بیا مومی.

خواست وکړی زه هغه قبلوم نو پکار دی چه هغوی زما حکم قبول کړی او ما باندې یقین وکړی چه هغوی سمه لار بیا مومی.

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ

حلال کړی شو | تاسو دپاره | په شپه | د روژه کښې | کوروالے | د خپلو ښځو سره | هغوی پرده ده

تاسو ته په روژه کښې د شپې خپلو ښځو ته نزدیکت میاو کړے شوے دے. هغوی ستاسو پرده دی

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ

تاسو دپاره | او تاسو | پرده یئی | د هغوی دپاره | الله ته معلومه ده | چه تاسو | کولو خیانت

او تاسو د هغوی پرده یئی. الله ته معلومه ده چه تاسو د خپلو ځانو نو سره (پټ پټ)

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۖ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ

د خپلو ځانو نو سره | پس توبه ئے قبوله کړه | ستاسو | او معاف ئے کړئ | تاسو | نو اوس | کوروالے کوئ د هغوی سره

خیانت کولو، نو هغه ستاسو توبه قبوله کړه او تاسو ئے معاف کړئ نو اوس ورسره (په روژه کښې د شپې) کوروالے کوئ

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ

او غواړئ | څه چه لیکلی دی | الله | تاسو دپاره | او خورئ | او څښئ | تر دے چه

شئ او کوم (اولاد) چه الله تاسو دپاره مقرر کړے دے د هغے خواهشمند وسیږئ (د دې نه علاوه) د شپې خوراک او څښاک هم

يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ

صفا ظاهر شی | تاسو دپاره | تار | سپین | له تار تور نه | د صبا

کوئ، تر دے چه د صبا سپین تار د تره د شپې د تور تار نه راښکاره شی او صبا را وخیژی.

ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ

بیا | پوره کړئ | روژه | تر شپے پورے | او مه ورنزدے کیږئ ښځو ته | هر کله چه تاسو | معتکف یئ

نو بیا تر ماښامه روژه کوئ او (بل دا چه) ښځو ته مه ورنزدے کیږئ کله چه تاسو په جماتونو کښې

فِي الْمَسَاجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ

په جماتونو کښې | دا | حدونه دی د الله | پس مه ورنزدے کیږئ هغے ته | دغه شان | بیانوی

معتکف یئ. دا د الله مقرر کړی حدونه دی نزدے ته نزدے هم مه ورځئ الله دغه شان په وضاحت

اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ

الله | خپل ایتونه | خلقو دپاره | چه هغوی | پرهیزګاره شی | او مه خورئ | خپل مالونه | په خپل مینځ کښې

سره خپل ایتونه خلقو دپاره بیانوی چه هغوی ځ غلطو کارونو نه بچ شی. او په خپل مینځ کښې په ناحقه د یو بل

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا

په ناحقه | او مه رسوئ | هغه (مالونه) | حاکمانو ته | د پاره د دے چه وخورئ | څه حصه

مال مه خورئ او مه مال حاکمانو ته په دے نیت رسوئ چه د خلقو د مال نه څه حصه په ناجائزه

مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ

دَ خلقو دَ مالونو | په ظلم سره | حال دا دے چه تاسو پوهه یئ | پتوس کوی دوئ له تانه | دَ میاشتو پاره کښے

طریقو سره وُخورئ حال دا دے چه تاسو پوهیږئ ۔ (اے نبیٔ!) خلق تانه دَ سپوږمئ (دَ نویئ دپیلّ)

قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا

وُوایه | دا | اندازے دَ وخت | دَ خلقو دَ پاره | او دَ حج دَ پاره | او نه دَه | نیکی | (دا) چه راشئ تاسو

په حقله تپوس کوی ا درته وُوایه چه دا دَ خلقو دَ پاره تاریخ پیژندلو او دَ حج دَ وخت معلومولو نخښه ده او دا خبره نیکی نه ده چه تاسو

الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ

کورونو ته | دَ هغې دَ شا گانو دَ طرف نه | لیکن نیکی (خو دا) ده | څوک چه پرهیزگاری وُکړی | او راځئ تاسو کورونو ته

ځلو کورونو ته دَ شا دَ طرف نه ورننوځئ بلکه نیکی دا ده چه بنده ځان دَ حرامو نه بچ کړی نو تاسو کورونو ته ئې په

مِنْ اَبْوَابِهَا ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوْا

دَ هغې دَ دروازو نه | او ویریږئ | دَ الله نه | دَ پاره دَ دې چه تاسو | خلاصے بیا مومئ | او جنګ وُکړئ

دروازو ورننوځئ او دَ خدائے نه ډیره کوئ چه کامیاب شئ ۔ او دَ الله په لاره

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

دَ الله په لاره کښے | دَ هغو خلقو سره | چه جنګ کوی تاسو سره | او زیاتے مه کوئ | بیشکه الله | نه خوښوی

کښے هغو خلقو سره جنګ کوئ څوک چه تاسو سره جنګ کوی خو زیاتے مه کوئ ۔ زیاتی کوونکی خلق دَ الله

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ

زیاتے کوونکی | او قتل کړئ هغوئ | کوم ځائے چه | بیا مومئ هغوی | او وُباسئ هغوی | کوم ځائے نه

خوښ نه وی ۔ او دُښمنان کوم ځائے چه بیا مومئ وژنئ ئے ۔ او بهر ئے وُباسئ دَ کوم ځائے نه

اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ

چه ویستلی ئې هغوی تاسو | او فتنه | زیاته سخت ده دَ قتل نه | او جنګ مه کوئ دَ هغوی سره

نه چه ئے تاسو ویستلی یئ ۔ او دَ کفر فتنه دَ قتل نه زیاته سخته ده او دَ مسجد حرام (کعبے) په خوا کښے د ...

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ

نزدے | مسجد حرام ته | تر دے چه | جنګ وُکړی هغوی تاسو سره | په هغه کښے | پس که چرے | جنګ کوی هغوی تاسو سره

تر هغه جنګ مه کوئ ۔ تر څو چه هغوی در سره جنګ نه کوی او که چرے هغوی (په حرم کښے) هم تاسو

فَاقْتُلُوْهُمْ ؕ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

پس وُوژنئ هغوی | هم دغه شان | سزا ده | دَ کافرانو | پس که چرے هغوی منع شول | نو بیشکه | الله

سره جنګیږی نو تاسو ئې هم وژنئ ، دَ منکرانو هم دغه سزا ده ۔ بیا که هغوی (دَ جنګ نه) لاس په سر شی نو الله

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ

بخښونکے | مهربان دے | او جنګ کوئ هغوی سره | تر دے چه | پاتے نه شی | فتنه | او شی (قائم)

بخښونکے مهربان دے ۔ او تاسو ورسره تر هغه پورے جنګیږئ چه فتنه پاتے نه شی او دَ الله تعالیٰ دین

الدِّيْنُ لِلّٰهِ ۭ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩٣﴾

دین | دَ الله | پس کهٔ چرې | هغوی منع شول | نو نشته سختي | مګر | په ظالمانو ۔

قائم شي پس کهٔ چرې هغوی منع شي نو دَ ظالمانو نه سوا په بل چا سختي مهٔ کوئ ۔

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۭ

میاشت | حرامه | په بدله دَ میاشتې | حرامې کښې ده | او په ټولو حرمتونو کښې | قصاص دے ۔

دَ حرامې (یا حرمت) میاشتې بدل حرامه میاشت ده او دَ ټولو محترمو څیزونو لحاظ په برابر ساتلے شي۔

فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى

بیا څوک چه | زیاتے وکړی | په تاسو | تاسو هم زیاتے وکړئ | په هغه | په شان | دَ زیاتي کولو دَ هغهٔ

نو څوک چه په تاسو باندې زیاتے وکړی تاسو هم دَ هغهٔ دَ زیاتي جواب ورکړئ څنګه چه هغهٔ په تاسو زیاتے

عَلَيْكُمْ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٩٤﴾

په تاسو باندې | او وویریږئ | دَ الله نه | او پوهه شئ | چه | الله | دَ پرهیزګارانو سره دے ۔

وکړو ۔ او (په هرحال کښې) دَ الله نه ویریږئ او یقین ساتئ چه الله دَ پرهیزګارانو سره دے ۔

وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ڔ

او خرچ کوئ | دَ الله په لاره کښې | او مهٔ غورزوئ (مهٔ غورځوئ) | دَ خپله لاسه | په هلاکت کښې

او دَ الله په لاره کښې (مال) خرچ کړئ او په خپلو لاسونو ځان هلاکت ته مهٔ غورزوئ ۔

وَاَحْسِنُوْا ڔ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ مع ١

او نیکي کوئ | بیشکه | الله | دوست لري | نیکي کوونکي | او پوره کړئ | حج

او نیکي کوئ ، یقیناً الله تعالیٰ هغه خلق خوښوی کوم چه نیکوکار دی او حج او عمره دَ الله دَ رضا

وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۭ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ

او عمره | الله دَ پاره | پس کهٔ چرې | راګېر کړے شوئ تاسو | نو لازم دے هغه څیز چه اسان وی | له قربانئ نه

دَ پاره پوره کوئ او کهٔ چرې (په لار کښې) حصار کړے شئ نو هرڅهٔ قرباني چه مومند ے شئ هغه ورکړئ

وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ۭ

او مهٔ خرایئ | خپل سرونه | ترڅو چه | ورسیږی | قرباني | خپل ځائے ته

او خپل سرونه ترهغې مهٔ خرایئ ترڅو چه قرباني خپل ځائے ته ونهٔ رسي ۔

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ

بیا څوک چه وی | له تاسو نه | بیمار | یا هغهٔ ته څهٔ تکلیف وی | دَ سر | نو فدیه دې ورکړی

پس تاسو کښې کهٔ چرې څوک بیمار وی یا دَ هغهٔ په سر کښې څهٔ تکلیف وی (او سر خرئیل غواړی) نو دَ

مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۣ فَمَنْ تَمَتَّعَ

دَ روژو نه | یا | صدقې نه | یا قربانئ نه | بیا چه هرکله تاسو په امن شئ | پس څوک چه فائده واخلی

فدیې په طور دِ روژے ونیسي یا دِ خیرات ورکړی یا قرباني دِ وکړی بیا چه کله په امن شئ نو څوک چه عمره دَ

بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ

بیا ئې موندله (قرباني) | بیا څوک چې | له قربانۍ نه | پس لازم دي هغه څیز چې اسان وي | حج پورې | عمرې نه

(د قربانۍ څاروی) نه شي او چا نه چې د ګړی او قربانۍ د ځان مطابق د ځېلو وس تو غواړي، او د فائدې حاصلول ګړی ځای یو سره حج

فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ۗ تِلْكَ

دا | کوم وخت چې راوګرځئ تاسو | او اووه ورځې | د حج په ورځو کښې | درې | پس روژې دې ونیسي

دا پوره لس | او اووه روژې دې په واپسۍ ونیسي | نو هغه دې د حج په ورځو کښې درې روژې ونیسي | ملاو نه شي

عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي

خواوشا | کورنۍ د هغه | چې نه وي | د هغه چا د پاره دې | دا (حکم) | پوره شوې | لس

خواوشا په حرام مسجد د چې کورنۍ کوم د پاره دې چا هغه حکم دا ، شوې (روژې) لس

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ

سخت | چې بېشکه الله | او پوهه شئ | او ووېرېږئ د الله نه | د مسجد حرام

کښې نه وسېږي. او د الله نه ووېرېږئ او ښه پوهه شئ چې الله تعالی په عذاب ورکولو کښې

الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ

په دې میاشتو کښې | لازم کړو په ځان باندې | پس چا چې | معلومې | یو څو میاشتې دي | د حج | عذاب ورکولو کښې دې

ډېر سخت دے. د حج میاشتې (ټولو ته) معلومې دي. پس څوک چې په دې میاشتو کښې د

الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا

او څه چې کوئ تاسو | (د) حج (په ورځو) کښې | او نه جنګ جګړې | او نه ګناه کول | نو نه دې جائز کوروالے بنځو سره | حج

حج اراده وکړي نو (هغه دې خبر شي چې) د حج په ورځو کښې کوروالے، ګناهونه او جګړې (خاص طور سره) منع دي او هر څه نیک کار

مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۚ

پرهیزګاري ده. | فائده د توښې | پس بېشکه غوره | او توښه د ځان سره واخلئ | نو پوهه دې په هغې باندې الله | له نیکۍ نه

چې تاسو کوئ هغه الله ته معلوم دے ، او ځان سره توښه اخلئ بېشکه چې د ټولو نه ښه توښه تقوی ده .

وَاتَّقُونِ يٰۤأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا

چې ولټوئ | څه ګناه | په تاسو | نشته دے | اے د عقل خاوندانو! | او ووېرېږئ له ما نه

او اے عقلمندو! صرف هم ما نه ووېرېږئ، په دې خبره کښې په تاسو څه ګناه نشته که (د حج په ورځو کښې) د الله فضل

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ

الله | نو یاد کړئ | د عرفات نه | پس هر کله چې ووځئ تاسو | د خپل رب | فضل

(یعنې مال او دولت په ذریعه د تجارت) غواړئ نو هر کله چې د عرفات نه راوګرځئ نو د مشعر حرام (مزدلفې) سره

عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ

او اګرچه وئ تاسو | لکه چې هغه هدایت درکړو تاسو ته | او یاد کړئ هغه | د مشعر حرام | په نزد

نزدې د الله ذکر کوئ، او په هغه شان د الله ذکر کوئ څنګه چې درته چل ښودلے دے او د دې نه وړاندې

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

ع ۲۴ / ۸

مِّن قَبۡلِهِۦ لَمِنَ ٱلضَّآلِّينَ ۝١٩٨ ثُمَّ أَفِيضُواْ

له دے نه وړاندې | له هیروونکو نه | بیا | واپس شئ

تاسو خلق یقیناً بې خبره وئ ـ بیا کوم ځائے (میدان د عرفات) نه چه

مِنۡ حَيۡثُ أَفَاضَ ٱلنَّاسُ وَٱسۡتَغۡفِرُواْ ٱللَّهَۚ إِنَّ

کوم ځائے نه چه | واپس شول | خلق | او بخښنه غواړئ | د الله نه | بیشکه

خلق راګرځي تاسو هم (اے قریشو!) هم د هغه ځائے نه واپس شئ او د الله نه بخښنه غواړئ بیشکه

ٱللَّهَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ۝١٩٩ فَإِذَا قَضَيۡتُم مَّنَٰسِكَكُمۡ

الله | بخښونکے | مهربان دے | پس هر کله چه | تاسو ادا کړئ | ارکان د حج خپل

الله بخښونکے مهربان دے. بیا چه د حج کارونه پوره کړئ

فَٱذۡكُرُواْ ٱللَّهَ كَذِكۡرِكُمۡ ءَابَآءَكُمۡ أَوۡ أَشَدَّ ذِكۡرٗاۗ

نو یاد کړئ | الله | لکه چه تاسو به یادول | خپل پلار نیکه | بلکه له دې نه ډیر زیات یادول

نو څنګه چه خپل پلار نیکه یادوئ نو دغه رنګ الله هم (په منیٰ کښې) یادوئ بلکه دا ذکر د دې نه هم زیات (جذبے سره)

فَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا

بیا د خلقو نه | هغه څوک دی چه وائي | اے زمونږه ربه! | راکړه مونږ ته | په دنیا کښې

دوی. بیا څینې خلق وائي چه اے زمونږه ربه! مونږ له هم په دنیا کښې راکړه (څه چه راکوے)

وَمَا لَهُۥ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ مِنۡ خَلَٰقٖ ۝٢٠٠ وَمِنۡهُم مَّن

او نشته د هغه د پاره | په آخرت کښې | څه برخه | او په دوی کښې (څینې) هغه دی

او داسے بنده د پاره په آخرت کښې هیڅ برخه نشته. او څینې هغه دی چه

يَقُولُ رَبَّنَآ ءَاتِنَا فِي ٱلدُّنۡيَا حَسَنَةٗ وَفِي ٱلۡأٓخِرَةِ

چه وائي | اے زمونږه ربه! | راکړه مونږ ته | په دنیا کښې | ښیګړه | او په آخرت کښې

وائي اے زمونږه ربه! مونږ له په دنیا کښې هم ښه ژوند راکړه او په آخرت کښې هم ښه

حَسَنَةٗ وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ۝٢٠١ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمۡ نَصِيبٞ

(هم) ښیګړه | او بچ کړه مونږ | د دوزخ د عذاب نه | هم دا دی | کوم د پاره چه | برخه ده

اجر راکړه، او مونږ د دوزخ عذاب نه وساته. دغه خلق به د خپلو عملونو په وجه (په دواړه

مِّمَّا كَسَبُواْۚ وَٱللَّهُ سَرِيعُ ٱلۡحِسَابِ ۝٢٠٢ وَٱذۡكُرُواْ

د هغې نه | کوم چه ګټلې دی | او الله | زر حساب اخستونکے دے. | او ذکر کوئ

جهانونو کښې) برخه واخلي. او الله ډیر زر حساب اخستونکے دے او د شمیر په

ٱللَّهَ فِيٓ أَيَّامٖ مَّعۡدُودَٰتٖۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوۡمَيۡنِ

د الله | په څو ورځو | شمیرلے شوؤ کښې | پس څوک چه تلوار وکړی | په دوؤ ورځو کښې

دغو ورځو کښې الله یادوئ. نو څوک چه په دوه ورځو کښې وړاندې واپس شي ـ

النصف

فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ

پس نشته دے | گناه | په هغهٔ | او څوک چه | وروستو پاتے شي | پس نشته دے گناه | په هغهٔ

نو په هغهٔ هیڅ گناه نشته او څوک چه (یوه ورځ) زیاته ځنډوي په هغهٔ هم گناه نشته

لِمَنِ اتَّقٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ

کوم چه ویریږي (د الله نه) | او ووېرېږئ | د الله نه | او پوهه شئ | چه تاسو | د هغهٔ طرف ته

دا هغه سړي د پاره دے چه د الله د نافرمانۍ نه ویریږي او هم د الله نه ووېرېږئ او یقین ساتئ چه تاسو له هم د هغهٔ

تُحْشَرُوْنَ ۝٢٠٣ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ

به جمع کولے شئ۔ | او ځنے له خلقو نه | هغه څوک دی | چه خوشحالوي تا | خبره د هغهٔ

سره جمع کیدل دي۔ او ځنے خلق داسے دي چه د دنیا په حقله د هغهٔ خبرے په تاسو ښے او

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِىْ قَلْبِهٖ ۙ

د دنیا په ژوند کښے | او گواه کوي | الله | په هغه څه چه | د هغهٔ په زړهٔ کښے دي

خوږے لگي او هغه په خپله نیک نیتۍ باندے بیا بیا الله گواه نیسي، خو

وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ۝٢٠٤ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ

حال دا دے چه هغه سخت جگړه مار دے | او هر کله چه واپس شي | نو منډے وهي | په زمکه کښے

په حقیقت کښے هغه په جگړه کښے ډیر سخت دے او هر کله چه مرتبه بیا مومي نو په وطن کښے دے کوشش کوي

لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ وَاللّٰهُ

چه تباهي راولي | په دے کښے | او تباه کړي | فصل | او جاندار | او الله

چه فساد خور کړي ، او فصلونه لوټمال کړي او د بنیاد مو نسل هلاک کړي او الله

لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۝٢٠٥ وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ

نهٔ خوښوي | فساد | او هر کله چه وو ویلے شي | هغهٔ ته | چه ووېرېږه | د الله نه | نو تیار دوي هغهٔ

فساد (خورونکي) هیچرے نهٔ خوښوي او هر کله چه ورته وویلے شي چه د الله نه ووېرېږه نو په عزت کښے

الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝٢٠٦

غرور | په گناه باندے | پس هغهٔ د پاره کافي دے | دوزخ | او خامخا هغه بد | ځائے دے۔

راشي او نور هم گناه کوي نو داسے کس له دوزخ بس دے۔ او هغه ډیر خراب ځائے دے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِىْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ

او له خلقو نه ځنے | هغه څوک دی | چه خرڅوي | خپل ځانونه | د پاره د حاصلولو د رضامندۍ | د الله

او ځنے هغه خلق هم دي چه د الله د رضا د حاصلولو د پاره خپل سرونه ورکوي، او

وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ۝٢٠٧ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ

او الله | ډیر مهربان دے | په بندگانو خپلو | اے ایمان والو! | داخل شئ | په اسلام کښے

الله په خپلو (نیکو) بندگانو ډیر مهربان دے۔ اے مؤمنانو! په اسلام کښے پوره پوره

كَآفَّةً ۪ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۲۰۸﴾

ټول پوره | او پیروي مه کوی | د قدمونو | د شیطان | بیشکه هغه ستاسو | ښکاره دښمن دے

ورننوځئ . او د شیطان په جوړه کړے لار مه ځئ، هغه یقیناً ستاسو ښکاره دښمن دے.

فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا

پس که چرے ښوئیدلئ | پس له هغے نه | چه راغلل تاسو ته | دلائل ښکاره | پس پوهه شئ

نو که چرے د دے ښکاره دلیلونو د راتلو نه پس هم تاسو وښوئیدئ نو یاد لرئ چه الله

اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۰۹﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ

چه الله | غالب | دانا دے | آیا | هغوی انتظار کوی | صرف | د دے | چه راشی هغوی ته

په هرڅه باندې غالب او ډیر دانا دے . (که دوئ او س هم نه منی) نو آیا دوی په دے انتظار کښے

اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ

الله | په څپروکو | د وریځو کښے | او (راشی) فرښتے | او انجام ته ورسولے شی

ناست دی چه الله ورته په خپله د وریځے د څېر لاندې د فرښتو په مینځ کښے راشی او ټوله خبره

الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۲۱۰﴾ سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ع ۲۵ ۹

کار | او هم الله طرف ته | بیرته ګرځولے شی | (ټول) کارونه | پوښتنه وکړه | د بنی اسرائیلو نه

خلاصه شی . او (آخر) ټول معاملے هسے هم هغه ته پیش کیږی . د بنی اسرائیلو نه تپوس وکړه چه مونږ

كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ؕ وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ

چه څومره ورکړے مونږ هغوی ته | نخښے | روښانه | او څوک چه | بدل کړی | نعمت | د الله

هغوی ته څومره څرګندے نخښے رالیږلی دی. او څوک چه د الله نعمت د ملاویدو

مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۱﴾ زُيِّنَ

پس له هغے نه | چه راغے ده ته | پس بیشکه الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے | ښائسته ګرځولے شوے

نه پس دا بدل کړی نو (یاد ساتئ) چه الله سخت عذاب ورکوونکے دے . او کافرانو ته

لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ

کافرانو ته | ژوند | د دنیا | او ټوقے کوی | هغو خلقو پورے | کوم چه ایمان راوړے

د دنیا ژوند ښائسته ښکاری او ټن ورځ هغوئ مومنانو پورے ټوقے کوی .

وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ

او هغه خلق چه | پرهیزګاردی | د پاسه د هغوی به وی | د قیامت په ورځ | او الله | روزی ورکوی

او د قیامت په ورځ به دغه پرهیزګاران د هغوی د پاسه وی ۱ او (په دنیا کښے خو) الله چه چاله

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۲﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۟

چاته چه | غواړی | بے حسابه . | وو | ټول خلق | په یو دین باندې

غواړی نو بے حسابه روزي ورکوی (د مومن او کافر فرق نه کوی) اول اول خلق په یو دین باندې وو (بیا هغه کله چه

فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۪ وَاَنْزَلَ

پس را ولیږل الله | پیغمبران | زیرے ورکوونکی | او ویروونکی | او نازل ئے کړو

(اختلاف پیدا شو) نو الله تعالیٰ نبیان راولیږل چه (نیکانو ته) زیرے ورکوونکی او (و بدانو) ویروونکی وو. او د هغوی سره

مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا

دوی سره | کتاب | برحق | چه فیصله وکړی | په خلقو کښے | په دے خبره کښے

ئے برحق کتابونه نازل کړل ، چه د اختلافاتو په حقله د خلقو ترمینځه فیصلے

اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ

په کومه کښے چه په هغوی اختلاف کولو | او اختلاف ئے و نه کړو | په دے کښے | مګر هغه خلقو | چاته چه ورکړے شوے وو هغه (کتاب)

وکړی. او دا اختلاف کوونکی صرف هم هغه خلق وو چاته چه (کتاب) ورکړے شوے وو

مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى

پس د هغے نه چه | راغلی وو هغوی ته | (روښانه) دلیلونه | په خپل مینځ کښے د ضد په وجه | بیا هدایت وکړو

او د څرګندو دلیلونو راتللو نه پس (حکم) ئے شروع کړے وو چه ضد بازی ئے کوله ، نو چا چه ایمان راوړے

اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ

الله | هغو خلقو ته | چه ایمان ئے راوړے | د هغے (حق خبرے) | په کوم کښے چه هغوی اختلاف کولو | په خپل حکم

وو هغوی ته الله تعالیٰ په خپل اذن سره په اختلافی خبرو کښے سمه لار وښوده او د هر چا

وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ

او الله | هدایت کوی | هغه چاته چه وغواړی | د سمے لارے | ایا تاسو خیال کوئ

په حقله چه د خدائے رضا شی نو هغوی په سمه لار روان کړی ، ستاسو ګنی دا خیال دے

اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا

چه | داخل به شئ | جنت ته | او حال دا دے چه نه دے راغلے تاسو ته | حالت د هغه کسانو | چه تیر شوی دی

چه (هیڅ) بے جیڅه) به جنت ته داخل شئ؟ او هغه شان سختے درباندې تیرے شوی نه دی لکه

مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى

له تاسو نه وړاندې | رسیدلے وه هغوی ته | تنګی | او سختی | او جړقولے شوی وو | تر دے چه

په مخکنو خلقو چه تیرے شوے دے په هغوی د ومره سختی او داسے مصیبتونه راغلل او دومره وجړقولے

يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ

وو ئیل | رسول | او کومو خلقو چه | ایمان راوړے وو | د هغه سره چه کله به وی | مدد | د الله

شول چه د (هغه وخت) پیغمبر او د هغه ایمانداره ملګرو چغے کړے چه د خدائے امداد به کله راځی؟ (هغوی ته

اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ

واورئ | بیشکه | امداد | د الله | نزدے دے | پوښتنه کوی دوی له تانه | چه څه خرڅ وکړی

تسلی ورکړے شوه چه) خبر شئ د خدائے امداد نزدے دے (اے پیغمبره!) تانه خلق پوښتنه کوی چه څه خیرات کړی.

قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ

وُوایه | څهٔ څیز چه خرڅ کوئ | دَ مال نه | (هغه) دَ مور پلار | او خپلو خپلوانو

ورته وُوایه هر څهٔ چه (دَ توفیق مطابق) په خیرات کښے ورکوئ نو مور پلار ، خپلو خپلوانو

وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ

او یتیمانو | او مسکینانو | او دَ مسافرو (حق) دے | او څهٔ چه کوئ تاسو | له نیکئ نه

یتیمانو ، مسکینانو او مسافرو ته ئے ورکوئ او تاسو چه دَ نیکئ په خاطر هرڅهٔ ورکړئ

فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ

پس بیشکه | الله | په هغه | ښهٔ پوهه دے | فرض کړے شوے دے | په تاسو باندې | جهاد | او هغه گران دے تاسو ته

نو هغه الله ته معلوم وی ۔ تاسو ته دَ جهاد حکم درکړے شوے دے او هغه ستاسو ناخوښه دے

وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا

او ممکنه ده | چه ناخوښه به گڼئ تاسو یو څیز | او هغه غوره وی | تاسو دَ پاره | او ممکنه ده چه خوښوئ به تاسو

او کله یو څیز ستاسو ناخوښه وی خو هغه به تاسو دَ پاره غوره وی او کله به یو څیز ستاسو خوښ

شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢١٦﴾ ٢٦ ع ١٠

یو څیز | او هغه به | بد وی | تاسو دَ پاره | او هم الله پوهیږی | او تاسو نهٔ پوهیږئ ۔

وی خو هغه به تاسو دَ پاره بد وی ۔ او دَ هرڅهٔ حقیقی علم الله ته دے او تاسو ته هیڅ علم نشته ۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ؕ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ

تپوس کوی دوی له تانه | په میاشت عزتمنه کښے | دَ جنگ په حقله | وُوایه | جنګ کول | په دے کښے

(اے رسوله!) تانه خلق تپوس کوی چه دَ حرمت په میاشتو کښے جنگ کول څنگه دی؟ ورته وُوایه چه په دے میاشتو کښے جنگ

كَبِيْرٌ ؕ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ

لویه (گناه) ده | او منع کول | دَ الله دَ لارے نه | او دَ دے نه انکارکول | او مسجد حرام نه (منع کول)

کول ډیر غټ جرم دے خو دَ خدائے دَ لارے نه خلق منع کول او دَ خدائے نه انکارکول او دَ مسجد حرام (کعبے) لار بندول او دَ

وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ

او ویستل دَ دے اوسیدونکی | دَ دے نه | دَ جنگ نه هم زیاته (گناه) ده | دَ الله په نزد | او فتنه (پیدا کول)

هغه ځائے خلق (دَ ملک نه) شړل دَ خدائے په نزد دَ جنگ نه هم ډیر لوئے جرم دے او فتنه دَ

اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ؕ وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ

دَ قتل نه هم لوئے جرم دے | او هغوی همیشه | به جنگ کوی تاسو سره | ترڅو چه واړوی تاسو

قتل نه لوئے جرم دے او دوی خو به درسره برابر تر هغه وخته پورے جنگیږی چه کهٔ وس ئے برشی نو چه دَ

عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ؕ وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ

ستاسو دَ دین نه | کهٔ چرے دَ دوی وس وُشی | او څوک چه واپس وگرځی | له تاسو نه | دَ خپل دین نه

(اسلام دَ) دین نه مو پسته وُکړځوی او یاد ساتئ چه په تاسو کښے څوک دَ خپل دین نه وُگرځی ،

فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

بیا مړ شي | او هغه کافر وي | پس هم دا هغه خلق دي (چې) ضائع شول | د هغوی عملونه | په دُنیا کښې

او بیا کافر مړ شي ، نو د هغوی عملونه په دُنیا او اخرت دواړو کښې عبث

وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

او په اخرت کښې | او هم هغه دي | اُوسیدونکي د دوزخ | چې هم په دے کښې به همیشه وي.

لاړل ـ او هم دغه خلق دوزخیان دي ، او تل به په دوزخ کښې پراته وي.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بیشکه کوم خلق چې | ایمان راوړو | او کوم چې | هجرت وکړو | او جهاد ئے وکړو | د الله په لاره کښې

بیشکه چا چې ایمان راوړے دے او چا چې د الله په لاره کښې کلے وطن پریښودلے او جهاد ئے کړے دے.

أُولَٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

هم هغه دي | اُمیدوار | د الله د رحمت | او الله | بخښونکے | مهربان دے.

هم هغوی د الله د رحمت اُمیدوار دي او الله بخښونکے مهربان دے (په هغوی به رحمتونه ورولي)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

تپوس کوي دوی له تانه | د شرابو | او جوارئ (په حقله) | ووایه | په دے دواړو کښې | ګناه ده | لویه

(اے پیغمبره!) دوی تا نه د شرابو او د جوارئ په حقله تپوس کوي ورته ووایه چې په دے دواړو کښې ډیرے خرابئ دي

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ

او فائدے دي | خلقو د پاره | او ګناه د دے دواړو | ډیره لویه ده | د دے د فائدے نه

او خلقو د پاره فائدے هم دي ، خو د دے دواړو نقصانونه د فائدے نه ډیر زیات دي.

وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ

او تپوس کوي دوی له تانه | چې څه خرڅ کړي (د الله په لاره کښې) | ووایه | کوم چې ورته زیات وي | هم دغه شان

او خلق تا نه تپوس کوي چې د الله په لاره کښې څه خرڅ کړي ، ووایه چې (خو مره ستاسو) د ضرورتونو نه زیات وي ،

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

بیانوي | الله | تاسو د پاره | ایتونه | د پاره د دے چې تاسو | فکر وکړئ.

دغه شان الله تاسو ته صفا صفا حکمونه اَوروي ، چې تاسو د غور او فکر نه کار واخلئ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ

د دُنیا او د اخرت په باره کښې | او تپوس کوي دوی له تانه | د یتیمانو په حقله | ووایه

د دُنیا او د اخرت دواړو په معاملو کښې غور او فکر وکړئ ـ او خلق تا نه د یتیمانو په حقله تپوس کوي ، ووایه

إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ

د هغوی اصلاح کول | غوره دي | او که چرے | شریک کیږئ د هغوی سره | نو هغوی ستاسو ورونړه دي

چې د هغوی سره نیکي کول غوره دي او که تاسو د هغوی خرڅ شریک وساتئ نو (خیر دے) هغوی ستاسو ورونړه دي

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

او الله پیژني | تباه کار | دَ اصلاح کوونکي نه | او که چیرې | الله غوښتلے

او الله ته معلوم دي چه څوک خرابي پیدا کوي او څوک اصلاح کوونکي دي او که چیرې الله غوښتلے

لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ

نو په تکلیف کښې به یې اچولي تاسو | بیشکه الله | غالب | دَ حکمت خاوند دے | او مه | اخلئ په نکاح | مشرکانې ښځې

نو تاسو به یې دا معامله سخته کړې وه. بیشکه الله دَ اختیار او حکمت خاوند دے او مشرکو ښځو سره تر هغې نکاح مه کوئ

حَتّٰى يُؤْمِنَّ ؕ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ

ترڅو | چه ایمان راوړي | او خامخا وینځه | مؤمنه | ډیره ښه ده | دَ مشرکې ښځې نه

ترڅو چه ایمان رانه وړي او مؤمنه وینځه ښه ده دَ مشرکې نه اګر که هغه (دَ مال یا دَ جمال

وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ؕ

اګر که هغه خوښه وي ستاسو | او په نکاح مه ورکوئ (ښځې) | مشرکانو سره ته | ترڅو چه هغوی ایمان راوړي

په وجه) ستاسو خوښه دي او مؤمنانې ښځې دَ مشرکانو سره په نکاح کښې مه ورکوئ ترڅو چه هغوی ایمان رانه وړي

وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ

او خامخا مؤمن غلام | غوره دے | له مشرک نه | اګرچه | هغه تاسو ته ښه ښکاري | دا خلق | بلنه ورکوي

او یاد ساتئ چه یو غلام مؤمن دَ ازاد مشرک نه ډیر غوره دے اګرچه په څه وجه ستاسو خوښ وي، دا (مشرکان) خو

اِلَى النَّارِ ۚۖ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ

دوزخ طرف ته | او الله | بلنه ورکوي | جنت | او بخښنې طرف ته | په خپل حکم سره

دوزخ طرف ته بلنه ورکوي. او الله په خپل حکم سره جنت او مغفرت طرف ته بلنه کوي،

وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ ع ٢٧ ٥ ١١

او بیانوي | آیتونه | دَ خلقو دَ پاره | چه هغوی | نصیحت حاصل کړي | او تپوس کوي دَ ولې تا نه

او هغه خلقو ته حکمونه څکه ښائي چه هغوی ترې نه سبق واخلي۔ او (اے نبي!) خلق تا نه تپوس

عَنِ الْمَحِيْضِ ؕ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ

دَ حیض په حقله | ووایه | دا پلیتي ده | پس جدا ته شئ | له ښځو نه | په حالت دَ حیض کښې

کوي چه دَ حیض په حقله څه حکم دے؟ ورته ووایه چه دا پلیتي ده، په دے ورځو کښې دَ ښځو نه بیل وسئ

وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ

او مه نزدے کیږئ هغوی ته | ترڅو چه هغوی پاکے شي | بیا چه کله هغوی پاکے شي | پس نزدے کیږئ هغوی ته

او هغوی ته نزدے مه ځئ ترڅو چه هغوی پاکے شي نو هر کله چه ښځې پاکے شي نو بیا ورته هغه شان

مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

دَ کوم ځائے نه چه | حکم درکړے دے تاسو ته الله | بیشکه | الله | خوښوي

نزدیکت کوئ لکه څنګه چه الله تاسو ته حکم درکړے دے ۔ بیشکه الله هغه خلق خوښوي

الْتَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَآؤُكُمْ

توبه کوونکي | او خوښوي | ځان پاک لرونکي | ستاسو ښځې

چه توبه کوونکي او پاک پاکیزه اوسیدونکي وي . ستاسو ښځې

حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا

ستاسو پټۍ دي | پس راځئ تاسو | خپلو پټو ته | څنګه چه | غواړئ تاسو | او وړاندې ولیږئ

ستاسو پټۍ دي نو خپلو پټو ته چه څنګه غواړئ هغسې ورتلے شئ او د خپل ځان د پاره

لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُم مُّلَاقُوهُ وَبَشِّرِ

د خپلو ځانونو د پاره | او ویریږئ | د الله نه | او پوهه شئ | چه بیشکه تاسو | د هغه سره ملاقات کوونکي یئ | او زیرے ورکړه

توبنه وړاندې ولیږئ او د الله نه ویره ساتئ او یاد لرئ چه هغه ته به خامخا پیش کیږئ او (اے نبي !)

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَانِكُمْ

مؤمنانو ته | او مه جوړوئ | الله | نخښه | د خپلو سوګندونو

مؤمنانو ته (د نجات) زیرے ورکړه . او د خدائے نوم د خپلو قسمونو د پاره بهانه مه ګرځوئ

أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ

چه نیکي د وکړئ | او پرهیزګاري پرهیزګاره کړئ | او اصلاح د وکړئ | د خلقو په مینځ کښې | او الله

چه د نیکۍ ، تقوىٰ او د خلقو ترمینځه د روغې راوستلو نه پرے ځان منع کړئ او الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَّا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

اوریدونکے | دانا دے | نه نیسي تاسو | الله | په لغوه سره | په سوګندونو ستاسو کښې

هرڅه اوري او په هرڅه پوهه دے . الله تاسو په لغوه (بے ارادے) قسمونو باندې نه نیسي .

وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ

لیکن | نیسي تاسو | په هغه څه چه اراده کړې وي هغه ته | زړونو ستاسو | او الله | بخښونکے

لیکن ستاسو په هغو قسمونو به مواخذه نیسي چه ستاسو د زړه د ارادے نه وي او الله ډیر معاف کوونکے

حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ

بردبار دے | هغو د پاره | کوم چه قسم خوري | د خپلو ښځو نه | مهلت (دے)

بردبار دے کوم خلق چه خپلو ښځو ته د تلو نه قسم وخوري ، هغوی ته د څلورو

أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِن فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

د څلورو میاشتو | بیا که چرے | هغوی رجوع وکړي | نو بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے .

میاشتو مهلت دے . که (په دے مینځ کښې) رجوع وکړي نو الله معاف کوونکے مهربان دے .

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

او که چرے | هغوی ټینګه اراده وکړه | د طلاق | نو بیشکه | الله | اوریدونکے | دانا دے

او که چرے هغوی د طلاق ورکولو پخه اراده وکړي نو بیشکه الله هرڅه اوري او په هرڅه پوهه دے .

وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ

او طلاق شوې ښځې | به انتظار کوي | په ځانونو خپلو | د درېو | حیضو | او نه دی روا

او هغه ښځې کومو ته چه طلاق شوی وی هغوی د درې حیضه (یا درې طهره پورې) انتظار کوي او هغوی له دا جائز

لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ

د هغوی پاره | چه پټ کړي | کوم چه پیدا کړی دی الله | د هغوی په ګیډو کښې | که چرې هغوی

نه دی چه هغوی هغه څیز کوم چه الله د هغوی په ګیډه کښې پیدا کړے دے، پټ کړي که هغوی په

يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ

ایمان راوړي | په الله | او په ورځ | د آخرت | او د هغوی خاوندان | زیات حقدار دي | په بېرته راوستلو د دوی

الله او په ورځ د آخرت باندې ایمان لري او په دے میعاد (عدت) کښې دننه دننه د هغوی خاوندان د واپس

فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ؕ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ

په دے موده کښې | که چرے اراده لري دوی | د اصلاح | او ښځو لره حقونه دي | په شان | د هغې چه

اخستلو زیات حق لري که دوی خپل کور روغ جوړ ساتل غواړي، او د ښځو هم د دستور مطابق هغسې حقونه دي

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۪ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ؕ وَاللّٰهُ

په دے ښځو دي | په ښه طریقه | او سړو له دے | په دوی باندې | اوچتوالے | او الله

لکه چه د سړو په هغوی باندې حقونه دي البته سړو ته په ښځو باندې لږ فضیلت حاصل دے۔ او الله

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۲۸﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۪ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ ۲۸ ع ۱۲

غالب | او حکمت خاوند دے | طلاق (رجعي) دوه کرته دے | بیا ځان سره ساتل دي | په ښه خوئ سره

غالب او حکمت خاوند دے۔ طلاق دوه ځله دی بیا یا خو په روغ زړه ساتل دی او یا

اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ؕ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ

یا ئې پرېښودل دي | په ښېګړې سره | او حلال نه دی | تاسو د پاره | چه واخلئ تاسو | د هغه څه نه

په ښه طریقه رخصتول دی۔ او تاسو له روا نه دی چه څه (مهر وغیره) مو هغوی ته ورکړے وی د

اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا

کوم چه ورکړي دي تاسو هغوی ته | څه شے | مګر (په دے صورت کښې) | چه دواړه وېرېږي | چه قائم به نه شي ساتلے شي

هغې نه څه برخه واپس واخلئ، هو (یو صورت دے) که دواړه په دے وېرېږي چه د الله په مقرر کړو

حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ

د الله حدونه | بیا که چرے | تاسو ته وېره وی | چه هغه دواړه به قائم و نه ساتلے شي | حدونه | د الله

حدونو به قائم پاتې نه شي، نو که تاسو سره دا وېره پیدا شي چه هغه دواړه (ښځه خاوند) به د الله په حدونو

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ

نو نشته (څه) ګناه | په هغه دواړو | په هغې کښې | چه ښځه معاوضه ورکړي (او ځان خلاص کړي) | دا حدونه دي

قائم پاتې نه شي نو په دے کښې هیڅ حرج نشته که ښځه څه عوضانه ورکړي (او ځان خلاص کړي) دا د الله مقرر

اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ

دَ اللّٰه | پس بهر مه وځئ ترې له دے نه | او څوک چه بهر ووتلو | دَ حدونو دَ اللّٰه نه | پس هم دغه دي

کړي حدونه دي پس دَ دے نه بهر مه ځئ او څوک چه دَ خدائے دَ حدونو نه وړاندې تیرشي نو هم دغه

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْ بَعْدُ

ظالمان | پس که چرې (دریم) طلاق ورکړو دے ته | نو هغه به حلاله نه وي | دَ هغه دپاره | دَ هغے نه پس

کسان ظالمان دي ۔ نو که چرې خاوند ښځے له (دریم) طلاق هم ورکړو نو بیا دغه ښځه هغه ته نه حلالیږي مترڅوچه

حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهٗ ۗ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ

ترڅو چه هغه نکاح ونه کړي | بل خاوند سره | بیا که چرې هغه هم دے له طلاق ورکړي | نو نشته ګناه | په هغه دواړو

دَ بل خاوند سره نکاح ونه کړي ۔ بیا که هغه (دویم خاوند هم) ورله طلاق ورکړي نو هیڅ باک نشته

اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۗ

چه په خپل مینځ کښے رجوع وکړي | که هغوی ته یقین وي | چه هغوی دواړه به قائم وساتلے شي | حدونه | دَ اللّٰه

که دواړه (دوړومبي ښځه خاوند) بیا یوځائے شي که دَ دواړو داګمان وي چه دَ خدائے په مقرر کړو حدونو به اوس

وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٠﴾

او دا | حدونه دي | دَ اللّٰه | هغه بیانوي دا | دَ هغه خلقو دپاره | چه پوهیږي

قائم پاتے شي او دا دَ خدائے مقرر کړي حدونه دي چه دَ پوهه خاوندانو ته ئے صفا صفا ښائي ۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ

او هر کله چه | طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | بیا هغوی ورسي | خپل عدت ته | نو اوساتئ هغوی

او هر کله چه تاسو ښځو ته طلاق ورکړئ او هغوی خپلے نیټے دَ عدت ته نزدے شي ، نو هغوئ په عزت

بِمَعْرُوْفٍ اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۠ وَلَا تُمْسِكُوْهُنَّ ضِرَارًا

په نیکئ سره | یا پریږدئ هغوی | دَ دستور مطابق | او مه حصاروئ هغوی | دَ تکلیف رسولو دپاره

سره حصارے کړئ او یائے په ښه طریقه رخصتے کړئ او دَ تنګولو په خاطرئے مه حصاروئ ۔

لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوْٓا

چه تاسو سختي وکړئ | او څوک چه | وکړي | دا سے | نو بیشکه هغه ظلم وکړو | په خپل ځان | او مه نیسئ تاسو

دا زیاتے دے او څوک چه داسے کار وکړي هغه به په خپل ځان ظلم کوي او دَ اللّٰه دَ

اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۡ وَّاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ

ایتونه | دَ اللّٰه | په ټوقو | او یاد کړئ | نعمت دَ اللّٰه | په خپلو ځانونو | او هغه څه

ایتونو نه لوبے مه جوړوئ او دَ اللّٰه نعمتونه یاد ساتئ کوم چه هغه په تاسو کړي دي ۔ او دا هم یاد

اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهٖ ۗ

چه نازل ئے کړل په تاسو | له کتاب نه | او له علم نه | چه نصیحت وکړي تاسو ته | په هغے

لرئ چه هغه ستاسو دَ نصیحت دَ پاره کتاب او حکمت را نازل کړے دے ۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٢٣١﴾

او وېرېږئ د الله نه | او پوهه شئ | چه | الله | په هر څیز باندې | ښه پوهېږي۔

او د خدائے نه وېره کوئ او خبر شئ چه الله تعالیٰ په هر څه ډېر ښه پوهه دے۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ

او هر کله چه طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | او هغوی ورسیږي | خپلې نیټې (عدت) ته | پس مه منع کوئ هغوی

او هر کله چه تاسو ښځو له طلاق ورکړئ او هغوی خپل عدت پوره کړي نو د خپلو خاوندانو

اَنْ يَّنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ ذٰلِكَ

د نکاح کولو نه | خپلو (کېدونکو) خاوندانو سره | کله چه راضي شي هغوی | په خپل مینځ کښې | په ښه طریقه | په دې سره

سره د بیا نکاح ترلو نه ئے مه منع کوئ کله چه دے هغوی د دستور مطابق په خپل مینځ کښې راضي شي

يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ

نصیحت کولے شي | هغه چا ته | کوم چه وي | په تاسو کښې | ایمان لرونکي | په الله | او په ورځ د آخرت

په دے خبرو تاسو نه هغه چا ته نصیحت کولے شي چه هغه په الله او په آخرت باندې ایمان لري۔

ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٢﴾

دا تاسو د پاره پاکیزګي ده | او صفائي | او الله | پوهېږي | او تاسو | نه پوهېږئ۔

دا تاسو د پاره ډېره غوره او پاکیزه طریقه ده، او الله په هر څه ښه پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ۔

وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ

او میندے | بکار دي چه پئي ورکړي | خپل اولاد ته | دوه کاله | پوره | دا حکم هغه چا له دے

او (طلاق شوے) میندے دے خپل اولاد ته پوره دوه کاله تے ورکوي۔ کوم (پلاران)

اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ

چه غواړي | پوره کول | د پیو (د خټولو) موده | او په پلار باندې ده | د هغوی خوراکه

چه د (اولاد د) تی موده پوره کول غواړي او د ماشوم په پلار باندې د دغه ښځو

وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ

او جامه د هغوی | په ښه طریقه | تکلیف نه شي ورکولے | چا ته | مګر | د هغه د وس مطابق

ډوډۍ او جامه د رواج مطابق مقرر دي، هیچا له د خپل وس نه زیات تکلیف نه شي ورکولے

لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ ۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ ۗ

تکلیف دې نه شي ورکولے | مور ته | د هغې د بچي په وجه | او نه پلار ته | د هغه د بچي په وجه

نه د مور ته ضرر رسولے شي چه دا ستا ځوئے دے (او ته ئے ساته) او نه پلار ته چه دا ستا ځوئے دے (او ته ئے د عمر واریږه)

وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا

او په وارث باندې (هم) | په شان د دے (نان نفقه) ده | بیا که چرته | وغواړي مور او پلار | تی نه خلاصول | د دواړو په رضامندۍ

او هم دا حکم نه د ماشوم او په وارثانو باندې هم عائد کیږي بیا که چرے په خپل مینځ کښې په رضامندۍ او

وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا

او په مشوره سره | نو (څه) ګناه نشته | په هغو دواړو | او که چیرے غواړئ تاسو | چه دائی د ونیسئ

او مشورے سره (د وخت نه وړاندې) د تي نه خلاصول غواړي نو هیڅ حرج نشته او که تاسو خپل اولاد له بله دائی

أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ

د خپل اولاد د پاره | پس نشته دے هیڅ ګناه | په تاسو | هر کله چه | و سپارئ تاسو | هغه څه چه درکول منل کړي وو تاسو

(مرضعه) نیول غواړئ نو په دے کښے هم څه ګناه نشته شرط دا دے چه تاسو څه ورکول منل کړي دي د هغه

بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

د دستور مطابق | او ووېرېږئ | د الله نه | او پوهه شئ | چه | الله | هغه څه ته چه تاسو کوئ

د دستور مطابق هغوی له ورکوئ او د الله نه ویره ساتئ او خبر شئ چه الله ستاسو کارونه ویني

بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا

ښه ګوري | او کوم خلق چه | مړه شي | له تاسو نه | او پریږدي | ښځے

ګوري ـ او په تاسو کښے چه څوک مړه شي ، او ښځے ترے نه پاتے شي

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ

پکار دي چه انتظار وکړي | خپلو ځانونو ته | څلور | میاشتے | او لس ورځے | بیا هر کله چه | و رسیږي

هغوی د څلور میاشتے او لس ورځے انتظار کوي . نو هر کله چه نیټه

أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

خپلے نیټے ته | نو (څه) ګناه نشته | په تاسو | په هغه څه کښے چه وکړل هغوی | په خپل حق کښے

پوره کړي، نو په تاسو هیڅ ذمه واري نشته که هغوی د خپلو ځانونو په حقله په مناسب شرعي

بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

د دستور مطابق | او الله | د هغه څه نه | چه تاسو کوئ | ښه خبردار دے | او نشته ګناه | په تاسو

طریقه څه وکړل، او الله ستاسو د هر کار نه خبر دے ـ او په دے کښے هم په تاسو څه ګناه

فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ

په هغه کښے | چه اشاره وکړه تاسو | په هغے سره | د نکاح | د هغو ښځو نه | یا پټ کړئ تاسو هغه

نشته که چیرے تاسو (د عدت دننه) داسے ښځو ته اشارةً د نکاح خیال ظاهر کړئ، یا په خپل زړه

فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ

په خپلو زړونو کښے | الله ته علم دے | چه تاسو | به ضرور ذکر کوئ د هغے | لیکن

کښے (د نکاح خواهش) پټ وساتئ الله ته معلومه ده چه تاسو به د هغوی خیال ضرور راوړئ

لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا

مه کوئ وعده (د نکاح) د هغوی سره پټه | مګر | دا چه وکړئ | خبره | غوره | او اراده مه کوئ

لیکن پټے وعدے ورسره مه کوئ ، که څه خبره ورسره کوئ نو په سمه طریقه کولے شئ او تر هغے د نکاح

عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ

دَ عقد | دَ نکاح | ترڅو چه | اُورسیږی | مقرره وخت پوره | عدت | او پوهه شئ | چه

تړلو اراده مه کوئ، ترڅو چه عدت پوره شوے نه وی، او پوهه شئ چه

اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ

اللّٰه | پوهیږی | په هغه څه چه ستاسو په زړونو کښے دی | نو د هغه نه ویریږئ | او پوهه شئ | چه اللّٰه

اللّٰه ستاسو د زړونو په حال خبر دے، نو د هغه نه ویره کوئ. او خبر شئ چه اللّٰه

غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا ع ٣٠ ١٤

بخښونکے | بردبار دے | نشته (څه) ګناه | په تاسو | که چرے تاسو طلاق ورکړئ | ښځو ته | هر کله چه

بخښونکے بردبار دے. په تاسو څه ګناه نشته که چرے تاسو ښځو ته د لاس وروړلو

لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۖ ۚ وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ

تاسو هغوی ته لاس هم نه وی لګولے | او (نه) مو مقرر کړے وی | د هغوی د پاره | څه مهر | او هغوی ته څه سامان ورکړئ

یا د هغوئ مهر مقررولو نه وړاندے طلاق ورکړئ (په داسے صورت کښے) نو څه مال متاع ورکړئ

عَلَى الْمُوْسِعِ قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا ۢ

په مالدار باندے | د خپل طاقت مطابق | او په تنګ دسته باندے | د خپل حیثیت مطابق | څه سامان

مالدار د د خپل حیثیت مطابق ورکړی او غریب د د خپل حیثیت مطابق په مناسب طریقه

بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ

د دستور مطابق | لازم دی | په نیکانو باندے | او که چرے | طلاق ورکړو تاسو هغوی ته

مال متاع ورکړئ نیکانو خلقو له داسے ضروری دی. او که د لاس وروړلو نه وړاندے

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ

وړاندے له دے نه | چه لاس ورواچوے وی تاسو هغوی ته | او مقرر کړے وی تاسو | هغوی د پاره | مهر | نو نیمه

مو ښځے له طلاق ورکړو، او حق مهر مو ورله مقرر کړے وی نو نیم مهر

مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ

د هغه څه چه مقرر کړی وی تاسو | مګر | دا چه و بخښی ښځے | یا معاف کړی | هغه سړے چه | په لاس د هغه کښے

ادا کړئ، دا بیله خبره ده چه ښځه بخښنه وکړی (او مهر وانخلی) یا د کوم سړی په لاس کښے چه د نکاح غوټه ده

عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَاَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا

عقد | د نکاح دے | او چه بخښنه وکړئ تاسو | نو زیات نزدے ده | پرهیزګارئ ته | او مه هیروئ

هغه بخښنه وکړی (او ټول مال ورکړی) او که تاسو نارینه بخښنه وکړئ نو دا خبره تقوٰی ته زیاته نزدے ده او په خپل مینځ کښے

الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٢٣٧﴾ حٰفِظُوْا

احسان کول | په خپل مینځ کښے | بیشکه | اللّٰه | هغه څه ته | چه تاسو کوئ | ښه ګوری | حفاظت کوئ

احسان کول مه هیروئ، بیشکه اللّٰه ستاسو هر کار وینی ګوری. د مونځونو

عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٨﴾

دَ ټولو مونځونو | او دَ مینځنی مونځ | او ودریږئ | الله ته | په عاجزئ سره .

حفاظت او پابندی کوی او خصوصًا دَ مینځنی مونځ او الله ته په ډیر ادب ودریږئ .

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ

بیا که چیرې | ویریږی تاسو | پس مونځ وکړئ پیاده | یا سواره | بیا چه کله | په امن شئ | نو یاد کړئ | الله

بیا که چیرې تاسو (دَ دښمن) ویره وی (نو مونځ وکړئ) پیاده وی که په سورلئ . بیا هر کله چه تاسو امن حاصل شی نو

كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ

لکه څنګه چه | ښودلی دی تاسو ته | هغه څه چه | تاسو پرې پوهه نه وئ | او هغه خلق چه | مړهٔ شی

الله یاد کړئ څنګه نے چه تاسو ته چل ښودلے دے په کوم چه تاسو مخکښے نه پوهیدئ . او کوم خلق چه له تاسو مړهٔ

مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا

له تاسو نه | او پریږدی | ښځے | (هغوی دِ) وصیت کوی | خپلو ښځو دَ پاره | (دَ) خرڅ

کیږی او ښځے ترے نه (کښې ے) پاتے کیږی، نو دَ خپلو ښځو په حقله دِ وصیت وکړی چه یو کال دِ ورته خرڅ

اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

یو کال پورے | بغیر (کور نه دَ) ویستلو | بیا که چرے هغوی خپله ووځی | نو نشته ګناه | په تاسو

اخراجات ورکیدے شی او دَ کور نه دِ نه شی ویستے . که هغوی په خپله بهر ووځی نو دَ خپل ځان په حقله چه هغوی

فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۗ وَاللّٰهُ

په هغه کښې | چه هغوی وکړی | په خپل حق کښې | په مناسبه طریقه | او الله

په سمه شرعی طریقه هرڅه کوی دَ هغے ذمه واری په تاسو نشته . او الله دَ اختیار خاوند دے

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌ ۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ حَقًّا

غالب | خاوند دَ حکمت دے | او طلاق شوو ښځو ته | خرڅ (ورکول پکار دی) | دَ دستور مطابق | (دا) حق دے

او په هر حکم کښې حکمت لری . او طلاق شوو ښځو له په خپل مناسب څه نا څه ورکول په نیکانو باندې

عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ

په پرهیزګارانو | دغه شان | بیانوی | الله | تاسو دَ پاره | ایتونه خپل | چه تاسو

مقرر شوے حق دے . دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه صفا صفا بیانوی امید دے چه تاسو به دَ

ع ٣١ ٧ ١٥ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ

پوهه شئ | ایا نه دی کتلی تا | هغو خلقو ته | چه وتلی وو | دَ خپلو کورونو نه

عقل فکر نه کار اخلئ . (اے پیغمبره!) تا دَ هغه خلقو په حال غور فکر کړے دے چه دَ زرګونو په تعداد کښے دَ خپلو

وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۠ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۫ ثُمَّ

او هغوی په زرګونو وو | دَ مرګ له ویرے نه | پس وویل | هغوی ته | الله | مړهٔ شئ ؟ | بیا

کورونو نه ووتل څکه چه دَ مرګ نه ویریدل . نو خدائے هغوی ته حکم وکړو چه مړهٔ شئ (نو هغوی مړهٔ شول)

اَحْيَاهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

ئے را ژوندی کړل | بیشکه | الله | د فضل خاوند دے | په خلقو | او لیکن | اکثر

نو بیا ئے ژوندی کړل ، بیشکه الله په خلقو ډیر مهربان دے ، ولے اکثر خلق

النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝٢٤٣ وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا

خلق | شکر نه کوی | او جهاد وکړئ | د الله په لاره کښے | او پوهه شئ

د هغهٔ شکر نهٔ ادا کوی ۔ او (اے مسلمانانو !) تاسو د الله په لاره کښے جهاد کوئ او دا یاد لرئ چه

اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٢٤٤ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

چه | الله | اورېدونکے | پوهه دے | څوک دے | هغه کس چه | قرض ورکړی الله ته | قرض | ښهٔ

الله هرڅهٔ اوری او په هرڅهٔ پوهه دے. څوک دی چه الله له قرضِ حسنه ورکړی ،

فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ؕ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ ۠ وَاِلَيْهِ

چه زیات کړی الله هغه اهغهٔ ته | په غبرګونو | ډیرو سره | او الله (روزی) تنګوی | او فراخوی | او د هغهٔ طرف ته

الله به ورله په څوڅو چنده د هغے بدله واپس ورکړی ۔ او الله د چا روزی تنګوی او د چا زیاتوی او هغهٔ ته به

تُرْجَعُوْنَ ۝٢٤٥ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى ۘ

به ورګرځولے شئ | ایا تا نهٔ دی کتلی | یو ټولی ته | له بنی اسرائیلو نه | پس له موسیٰ نه

تاسو ټول واپس کولے شئ ۔ او تا په هغه واقعے هم غور فکر کړے چه د موسیٰ نه پس د بنی اسرائیلو یو ټولی پیښه شوه

اِذْ قَالُوْا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ

هر کله چه هغوی وویل | خپل پیغمبر ته | چه مقرر کړه | مونږ د پاره | یو بادشاه چه جنګ وکړو | په | لاره د الله کښے

هر کله چه هغوی خپل نبی ته وویل چه مونږ له یو بادشاه مقرر کړه چه د الله په لاره کښے جهاد وکړو

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ؕ قَالُوْا

وفرمائیل | ایا | نزدے یئ تاسو | دے ته چه که چرے فرض کړے شی په تاسو باندې | جنګ | نو جنګ به ونه کړئ | وویل هغوی

نبی ورته وویل چرته دا سے ونه شی چه جهاد درباندې فرض شی او بیا تاسو ئے ونه کړے شئ هغوی وویل

وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

څهٔ شوی دی په مونږ | چه جنګ به ونه کړو | د الله په لاره کښے | حال دا دے چه | مونږ ویستلے شوی یو | د خپلو کورونو نه

دا څنګه کیدے شی چه مونږ به د الله په لاره کښے جهاد نه کوو سره د دے چه مونږ د خپلو کورونو نه ویستلے شوی او د اولاد

وَاَبْنَآئِنَا ؕ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ؕ

او د خپلو ځامنو نه | بیا هر کله چه فرض کړے شو | په هغوی باندې | جهاد | نو هغوی مخ واړولو | سوا د لږو کسانو | د هغوی نه

نه جدا کړے شوی ، خو چه جهاد پرے فرض کړے شو نو د یو څو کسانو نه سوا نورو ټولو ورته شا کړه او تښتیدل

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٢٤٦ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ

او الله | ښهٔ پوهه دے | په ظالمانو | او وویل | هغوی ته | د هغوی نبی | بیشکه الله | مقرر کړے دے | تاسو د پاره

او الله هم نافرمانه ښهٔ پیژنی ۔ او هغوی ته د هغوی نبی وویل ، چه الله طالوت ستاسو بادشاه

وقف لازم

طَالُوْتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْٓا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ

طالوت | بادشاه ، هغوی وُوئیل | څنګه کیږي شي | دَ ده ۀ | بادشاهي | په موږ ده | او موږ زیات حقدار یو

مقرر کړے دے ، دوی ووے (هغې داځۀ وائے؟) هغه کله په موږ بادشاهي کولے شي؟ دَهغۀ نه خو موږ زیات

بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ

دَ بادشاهئ | له ده ۀ نه | او نۀ ده ورکړے شوے دَ ته | فراخي | له مال نه | وُفرمائیل | بیشکه الله | غوره کړے دے

دَ بادشاهئ حقدار یو او هغه خو څۀ ډیر مالدار هم نۀ دے. پیغمبر وفرمائیل چه الله هغه ستاسو په

عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤْتِىْ مُلْكَهٗ

په تاسو باندې | او زیاته ورکړې ده ده ته | فراخي | په علم کښې | او په بدن کښې | او الله | ورکوی | خپله بادشاهي

مقابله کښې غوره کړے دے او په علم او بدن دواړو کښې ئے برتر کړے دے. او دَ الله اختیار دے چه خپل حکومت

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ

چا ته چه غواړی | او الله | خاوند دَ فراخه فضل دے | پوهه دے | او وُوئیل | دوی ته | پیغمبر دَ دوی | بیشکه

چا ته غواړی هغۀ ته ئے سپاری هغه دَ وسعتونو مالک او پوهه دے. او دَ هغوی پیغمبر هغوی ته وُوئیل چه دَ (طالوت د)

اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

نخښه | دَ هغۀ دَ حکومت | دا ده چه رابه شي تاسو ته | هغه صندوق | چه په هغې کښې | تسلی ده | ستاسو دَ رب طرف نه

حکومت نخښه دا ده چه هغه صندوق به درته (واپس) راشي چه په هغې کښې دَ الله له طرفه ستاسو دَ اطمینان سامان

وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ

او باقي پاتے شوې څیزونه | په هغې کښې | کوم چه پرېښودي وو | دَ موسیٰ اولاد | او دَ هارونؑ اولاد | چه راپورته کوی به هغه

پروت دے او په کښې دَ موسیٰ او هارون علیهما السلام دَ اولاد پاتې شوی تبرکات پراته دی، چه راوړی

٣٢ ع ١٦ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا

فرښتے | بیشکه | په دے کښې | (کاقي) نخښه ده تاسو پاره | که چرے یئ تاسو | باورلرونکي | پس هرکله چه

به ئے فرښتے ، دا ستاسو دَ پاره (دَ طالوت دَ بادشاهئ) یوه څرګنده نخښه ده که تاسو په رښتیا مؤمنان یئ. بیا هرکله چه

فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ ۚ

جُدا شو | طالوت | دَ لښکرو سره | (نو) وُوئیل | بیشکه | الله | ازمېښت کوونکے دے په تاسو | په یو دریاب سره

چه طالوت دَ لښکرو سره روان شو ، نو اعلان ئے وُکړو چه الله دَ یو دریاب په ذریعه ستاسو ازمېښت کول غواړی

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّىْ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّىْٓ

پس کوم سړے چه وُڅښی | له دے نه | پس هغه نۀ دے له مانه | او څوک چه | وُ نۀ څکی هغه | پس بیشکه هغه له مانه دے

څوک چه دَ هغې دریاب نه اُوبۀ وُڅښی هغه زما ملګرے نۀ دے. او څوک چه دَ هغه اُوبۀ وُ نۀ څکی نو هغه زما ملګرے دے

اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا

مګر | څوک چه | راواخلی | یو چُونګ | په خپل لاس | پس وُڅښلے هغوی | له هغې نه | مګر | لږ و کسانو

او که یو چُونګ اُوبۀ په لاس کښې راواخلی (او وُڅښی نو خیر دے) نو دَ یو څو کسانو نه بغیر نورو ټولو ترے نه اُوبۀ

مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

له هغوی نه | بیا هر کله چه | تیر شول هغه دریابه | هغه (طالوت) | او مؤمنان | د هغه سره

د څښلو، بیا هر کله چه طالوت او د هغه ایماندار ملګری د دریاب نه تیر شول، نو هغوی

قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ۚ قَالَ الَّذِيْنَ

نو ووئیل هغوی | نشته دے | طاقت | زمونږ | نن ورځ | د مقابلے د جالوت | او د هغه د لښکرو | ووئیل هغو خلقو

ووئیل نن خو مونږ کښے د جالوت او د هغه د لښکرو سره د مقابلے کولو طاقت نشته. خو خلک چه په دے خبره

يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةً

د کوم چه خیال ؤ | چه بیشک هغوی | ملاقات کوونکی دی د الله سره | چه ډیر ځله واړه | ټولی | غالب شوی دی | په لوئیو ټولو باندې

پوهه وو چه خدائے سره به مخامخ کیږی، هغوی ووئیل چه ډیر ځله وړه ډله د الله په حکم سره په لوئیه

بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ

په حکم د الله | او الله | سره دے | د صابرانو | او هر کله چه | هغوی مخامخ شول | جالوت | او د هغوی لښکرو

ډله باندې غالبه شوے ده او الله د صابرانو ملګرے دے. او هر کله چه هغوی د جالوت او د هغه د لښکرو مقابلے ته

قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا

نو وُئے وئیل | اے زمونږه ربه | واچوه | زمونږ په زړونو کښے | صبر | او محکم کړه | تد مونه زمونږ | او غلبه راکړه مونږ ته

راووتل نو دُعا ئے وُغوښتله چه اے زمونږه ربه! مونږ له ډیر صبر راکړه او زمونږ پښے کلکے کړه او د کافرانو په مقابله

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ

په | قوم | د کافرانو. | بیا شکست ورکړو هغوی کافرانو ته | په حکم د الله | او قتل کړو

کښے زمونږ امداد وُکړه. نو هغوی د الله په حکم سره هغوی ته شکست ورکړو او داؤد علیه السلام

دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ۗ

داؤد | جالوت لره | او ورکړه هغه ته الله | بادشاهی | او دانائی | او وُښوُول هغه ته | له هغه څه نه | چه هغه غوښتل

جالوت لره قتل کړو او الله داؤد علیه السلام له بادشاهی او حکمت ورکړو او څه چه ئے مناسب ګڼل هغه ورته ښودل

وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ

او که چرته نه وے دفع کول د الله | د خلقو | د یو بل نه | نو خامخا به تباه شوے وه | زمکه | لیکن

او که الله خلق د یو بل په لاس نه منع کولے، نو د زمکے انتظام به خراب شوے ؤ لیکن

اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ

الله | فضل کوونکے دے | په عالمو باندې | دا | آیتونه دی | د الله

الله په ټول مخلوق ډیر مهربان دے (چه د امن انتظام ورله کوی) دا د الله آیتونه دی چه مونږ

نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٢﴾

چه تلاوت کوو مونږه | تا ته | په رښتیا | او بیشکه ته | له رسولانو نه یئے.

ئے تا ته په حقه سره بیانوو او بیشکه ته د رسولانو نه یئے.